

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดอ่างทอง

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดอ่างทอง ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผักปลอดภัย” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 43 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 33 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาเมื่อน่าอยู่” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 46 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิต และประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 40 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 21 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 19 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	13
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	20
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	36
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	58
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์รายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	71
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	75
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	15
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	71
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	72
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	73
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	74

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลิตรถยนต์มวลรวมจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. 2551 - 2554 ณ ราคาประจำปี	6
ตารางที่ 2 : เปรียบเทียบข้อมูลสินค้าเศรษฐกิจด้านปศุสัตว์ที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2553 - 2555	8
ตารางที่ 3 : จำนวนโรงงานทั้งหมดแยกตามอำเภอ ปี พ.ศ. 2556	9
ตารางที่ 4 : จำนวนอัตราการจ้างงานของประชากรจังหวัดอ่างทอง ในปี พ.ศ. 2553 - 2556	10
ตารางที่ 5 : ปริมาณขยะมูลฝอยรวม (แยกในเขต/นอกเขตเทศบาล) ปี พ.ศ. 2554	12
ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 9 : ผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย”	27
ตารางที่ 11 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”	35
ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”	35
ตารางที่ 13 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	36
ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”	38
ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”	47
ตารางที่ 16 : ผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตรถยนต์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”	49
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “ผลิตรถยนต์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”	56
ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “ผลิตรถยนต์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”	56
ตารางที่ 20 : ผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	58
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”	60
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”	67
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตรถยนต์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”	67
ตารางที่ 24 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	78

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดอ่างทอง ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดอ่างทองฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561 และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมงานที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มภาคกลางของประเทศไทยพื้นที่ทั้งหมด 968.372 ตารางกิโลเมตร หรือ 605,232.5 ไร่ เป็นเมืองอยู่ชานน้ำที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของชาติมาเป็นเวลาช้านาน ผลิตผลด้านการเกษตรโดยเฉพาะข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถส่งไปขายยังต่างประเทศได้มาก ทำรายได้เลี้ยงประชากรและใช้ในการพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าตลอดมา แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายที่ให้ความอุดมสมบูรณ์ ไหลผ่านพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง จังหวัดอ่างทองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอสามโก้

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจภาพรวมของจังหวัด

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี 3 ลำดับแรก คือ สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 21.8) สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ (ร้อยละ 19.2) และสาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ (ร้อยละ 9.8)

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. 2554 พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product : GPP) มีมูลค่าเท่ากับ 20,346 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 18,520 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ 1,826 ล้านบาท อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีขยายตัวร้อยละ 9.0 ปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 7.6 ในปีที่ผ่านมา การขยายตัวเป็นผลมาจากการผลิตภาคการเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ 6.3 โดยเป็นการขยายตัวจากสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ และการประมง สำหรับภาคนอกการเกษตรขยายตัว ร้อยละ 9.4 เพิ่มขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 5.7 ในปีที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้า ประปาและโรงแยกก๊าซ สาขาการขนส่ง สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาบริหารราชการ สาขาการบริการสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) ของจังหวัดอ่างทองปี 2554 เท่ากับ 73,800 บาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. 2551 - 2554 ณ ราคาประจำปี

หน่วย : (ล้านบาท)

สาขา	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ภาคเกษตร	5,657	4,820	4,042	4,138
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	5,552	4,654	3,823	3,912
การประมง	104	166	219	226
ภาคนอกเกษตร	14,996	15,078	14,478	16,208
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1,021	944	1,026	889
อุตสาหกรรม	3,562	3,179	2,752	4,435
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	322	417	407	418
การก่อสร้าง	711	1,034	966	911
การขายส่ง การขายปลีก ฯ	2,393	2,298	1,996	1,984
โรงแรมและภัตตาคาร	13	13	15	13
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	1,365	1,344	1,301	1,443
ตัวกลางทางการเงิน	1,005	1,042	1,028	1,109
บริการด้านอาหารมหรสพ การให้เช่าและ บริการทางธุรกิจ	865	828	833	794
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ	1,145	1,199	1,340	1,422
การศึกษา	1,760	1,852	1,922	1,837
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	546	620	575	606
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วน บุคคลอื่นๆ	265	271	275	307
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	23	37	42	41
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	20,653	19,899	18,520	20,346
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	75,428	72,486	67,241	73,800
ประชากร (1,000 คน)	274	275	275	276

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร¹

จังหวัดอ่างทอง เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชที่สำคัญของประเทศ มีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 605,232.5 ไร่ เป็นพื้นที่การเกษตร 505,799 ไร่ หรือร้อยละ 83.57 ของพื้นที่ทั้งหมด มีพื้นที่อยู่ในเขตชลประทาน 502,980 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 99.44 ของพื้นที่การเกษตร โดยพื้นที่ทำการเกษตรจำแนกเป็นที่นา จำนวน 400,624 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 66.19 ของพื้นที่ทั้งหมด ไม้ผลยืนต้น จำนวน 43,855 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.24 พืชไร่ (อ้อย เผือก และมัน) จำนวน 15,228 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.51 พืชผัก จำนวน 11,667 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.92 ไม้ดอกไม้ประดับ จำนวน 478 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.07 พื้นที่การเกษตรอื่นๆ 33,947 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.60 เป็นพื้นที่ไม่ได้จำแนก 99,433.50 ไร่ หรือร้อยละ 16.43 ของพื้นที่ทั้งหมด และจังหวัดอ่างทองเป็น 1 ใน 7 จังหวัดที่ไม่มีพื้นที่ป่าไม้หรือป่าสงวนแห่งชาติ (ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง ณ เดือนสิงหาคม 2556)

¹ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 – 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 3

การปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ

- ข้าว จังหวัดอ่างทองมีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด 44,624 ไร่ พันธุ์ที่ใช้ปลูกมีหลายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ กข 31 (ปทุมธานี 80) ปทุมธานี 1 สุพรรณบุรี 1 พิษณุโลก 2 สุพรรณบุรี 3 กข 29 (ชัยนาท 80) ชัยนาท 1 พันธุ์ที่ปลูกกันมากที่สุดได้แก่ พันธุ์ กข 31 (ปทุมธานี 80) กข 41 และ กข 47 สาเหตุที่มีการปลูกหลายพันธุ์สาเหตุเนื่องมาจากภัยธรรมชาติและการระบาดของศัตรูพืช ทำให้ในแต่ละปีผลผลิตแตกต่างกัน เช่น ปี พ.ศ. 2554 ต้นปีจะเกิดการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลและน้ำท่วมตอนปลายปี

- ไม้ผล มะม่วง เป็นไม้ผลเศรษฐกิจของไทยที่มีศักยภาพในการผลิตและส่งออกสูง มีพื้นที่ปลูกมะม่วงส่งออก ประมาณ 12,285 ไร่ พันธุ์ที่ปลูกได้แก่ พันธุ์น้ำดอกไม้ (สีทองและเบอร์ 4) และพันธุ์เขียวเสวย ปัจจุบันส่งออกไปประเทศจีนมากที่สุด (ราคาส่งออก 50-70 บาท/กก.) มะม่วงจัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีการส่งออกของจังหวัดอ่างทอง มีการส่งออกปีละประมาณ 500-600 ตัน

- ถั่วลิสง มีพื้นที่ปลูกถั่วลิสงประมาณ 14,497 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นการปลูกตามสวนหลังบ้าน พันธุ์ที่ปลูกเป็นพันธุ์ถั่วลิสงขาว ซึ่งมีรสชาติอร่อย นิยมนำมาแปรรูปผลผลิตที่เหลือจากการบริโภคจะส่งขายตลาดท้องถิ่น ราคาเฉลี่ยหริละ 25-35 บาท

- พืชไร่ อ้อยโรงงาน เนื้อที่เพาะปลูกอ้อยโรงงานปี 2555 มีจำนวน 15,141 ไร่ ซึ่งราคาอยู่ที่ประมาณ 1,110 บาทต่อตัน ณ ระดับความหวาน 10 ซี ซี เอส และได้รับการสนับสนุนจากโรงงานน้ำตาลจูงใจให้เกษตรกรขยายเนื้อที่การเพาะปลูกเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องพื้นที่และพันธุ์อ้อยจึงขยายพื้นที่ได้ไม่มากนัก โดยจังหวัดอ่างทองจะปลูกเพิ่มในพื้นที่นาที่มีโรคและแมลงรบกวนซึ่งได้ผลตอบแทนน้อย

- พืชผัก ในปีเพาะปลูก ปี พ.ศ. 2555 มีพื้นที่ปลูกพืชผักทั้งหมดประมาณ 11,667 ไร่ ผลผลิตรวม 34,245.49 ตัน (มูลค่า 450 ล้านบาท) ซึ่งมีการเพาะปลูกกระจายอยู่ทุกอำเภอ ผักคะน้า ถือเป็นผักที่ผู้บริโภคต้องการมากที่สุด มีพื้นที่ปลูกประมาณ 426 ไร่ ปลูกตามหัวไร่ปลายนา และสวนจะส่งขายตลาดท้องถิ่น ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 25-30 บาท

การเลี้ยงสัตว์นับเป็นสาขาภาคเกษตรที่สำคัญรองจากการปลูกพืช มีการเลี้ยงเพื่อการบริโภค เพื่อการใช้งาน และที่สำคัญคือในเชิงพาณิชย์ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดไข่ นกกระทา สุกร และโคเนื้อ ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดอ่างทองคาดว่าจะมีมูลค่าด้านปศุสัตว์ 2,463.35 ล้านบาท และจากข้อมูลด้านปศุสัตว์ย้อนหลัง 3 ปี (ปี พ.ศ. 2553 - 2555) การผลิตด้านปศุสัตว์มีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเฉพาะ ไก่ไข่และไก่เนื้อ สำหรับผลผลิตด้านอื่นๆ เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยตามภาวะราคาสินค้า

ตารางที่ 2 : เปรียบเทียบข้อมูลสินค้าเศรษฐกิจด้านปศุสัตว์ที่สำคัญ ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ชนิดปศุสัตว์	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	ปริมาณ	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ	มูลค่า (ล้านบาท)
โคเนื้อ (นน.250 กก./ตัว)	2,777	61.86	26,967	75.51	24,383	73.15
สุกร (นน.100 กก./ตัว)	43,655	384.16	44,502	487.45	51,215	491.66
ไก่เนื้อ (ตัว)	891,799	307.67	1,026,007	379.62	1,147,770	424.67
ไข่เป็ด (ฟอง)	285,280,240	84.37	298,412,520	1,044.44	389,016,600	1,361.56
ไข่ไก่ (ฟอง)	117,148,500	328.02	144,000,600	432.00	139,231,500	417.69
ไข่นกกระทา (ฟอง)	335,653,472	84.61	425,944,960	221.49	438,961,376	263.38

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 5

จังหวัดอ่างทอง มีสภาพเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ² สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกร เป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริม และเลี้ยงเพื่อการพาณิชย์ โดยมีรูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงในบ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในนาข้าว เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้ในธรรมชาติ และจากการเพาะเลี้ยง รวมทั้งสิ้น 14,929.73 ตัน คิดเป็นมูลค่า 391.457 ล้านบาท จำแนกเป็น ปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง จำนวน 11,080.65 ตัน มูลค่า 257.038 ล้านบาท สำหรับผลผลิตสัตว์น้ำจืดจับได้จากธรรมชาติ 3,849.08 ตัน มูลค่า 134.418 ล้านบาท

2.2.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว³

อ่างทองเป็นจังหวัดเล็กๆ ที่อุดมไปด้วยแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางประวัติศาสตร์ มีโบราณวัตถุ ศาสนสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และธรรมชาติที่สรรค์สร้าง จนเป็นเอกลักษณ์ของเมืองอ่างทอง ในประวัติศาสตร์พื้นที่เมืองอ่างทองมีความสำคัญตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาซึ่งยังมีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่หลงเหลือให้เห็นเป็นหลักฐานประกอบการศึกษาได้เป็นอย่างดีจังหวัดอ่างทองมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่ พระนอนวัดขุนอินทประมูล วัดป่าโมกวรวิหาร วัดไชยวรวิหาร พระตำหนักคำหยาด อนุสาวรีย์นายดอก นายทองแก้ว อนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์ การล่องเรือ-แพ แม่น้ำน้อยโครงการพระราชดำริฯ สืบวาทอง เป็นต้น

2.2.4 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. 2556 โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดอ่างทอง มีจำนวน 489 โรงงาน เงินทุน 22,622,030,181 บาท การจ้างงานรวม 8,483 คน ชาย 5,668 คน หญิง 2,815 คน โดยมีการเจริญเติบโต จากปี พ.ศ. 2554 ที่มีจำนวนโรงงาน 417 โรงงาน ปี พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้น 47 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11 และในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นจำนวน 25 โรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5

² แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 5

³ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 16

ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการขออนุญาตสูงสุด คืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เช่น ประเภทอุตสาหกรรมในที่ดินกรรมสิทธิ์ และผลิตภัณฑ์จากไม้ ทำวงกบประตูหน้าต่าง ประเภทโรงงานที่มีจำนวนมากในจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) อุตสาหกรรม 112 โรงงาน (2) โรงสีข้าว 39 โรงงาน (3) ทำอิฐ 35 โรงงาน (4) ทำวงกบประตูหน้าต่างและเครื่องเรือนจากไม้ 35 โรงงาน (5) เลื่อยไม้ 19 โรงงาน

ตารางที่ 3 : จำนวนโรงงานทั้งหมดแยกตามอำเภอ ปี พ.ศ. 2556

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนคนงานชาย (คน)	จำนวนคนงานหญิง (คน)	รวม (คน)
1. เมืองอ่างทอง	101	1,624	645	2,269
2. วิเศษชัยชาญ	112	844	337	1,181
3. โพธิ์ทอง	66	760	354	1,114
4. ป่าโมก	118	1,321	597	1,918
5. ไชโย	29	571	379	950
6. แสวงหา	41	270	434	704
7. สามโก้	22	278	69	347
รวม	489	5,668	2,815	8,483

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 9)

อุตสาหกรรมในครัวเรือนหรือหัตถกรรมท้องถิ่น⁴ ซึ่งเกษตรกรจะใช้เวลาว่างจากการทำนาข้าว มาประดิษฐ์ภาชนะจักสาน จนเป็นที่นิยมยอมรับกันในตลาดว่าจังหวัดอ่างทองมีชื่อเสียงด้านภาชนะจักสานเครื่องหวายและไม้ไผ่ ที่มีฝีมือประณีตมาช้านาน ปัจจุบันสินค้าอุตสาหกรรมในครัวเรือน/หัตถกรรมพื้นบ้าน สามารถผลิตจำหน่ายได้ทั้งในและต่างประเทศ เช่น การทำกลอง ที่ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก การทำดอกไม้ประดิษฐ์ ที่ตำบลโพธิ์รังนก อำเภอโพธิ์ทองและที่ตำบลมหาไถไทย อำเภอเมืองอ่างทอง การจักสานหวายและไม้ไผ่ ที่ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทองและที่ตำบลตลาดใหม่ อำเภอวิเศษชัยชาญ การจักสานผักตบชวา ที่ตำบลคลองวัว อำเภอเมืองอ่างทอง และที่ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย การทำตุ๊กตาชาววัง ที่ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก การทำผ้าทอที่ตำบลสามโก้ อำเภอสามโก้และที่ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอแสวงหา

⁴ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง (ณ วันที่ 10 กันยายน 2556) (แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 9)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน⁵

ข้อมูลจังหวัดอ่างทอง ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดอ่างทองมีประชากรวัยแรงงานจำนวน 158,727 คน จำนวนผู้ว่างงาน 4,171 คน อัตราการว่างงานของจังหวัดอ่างทองคิดเป็นร้อยละ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (ค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ 0.66) สาเหตุมาจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในช่วงที่ฝนฤดูเพาะปลูก พื้นที่การเกษตรจะมีอัตราการว่างงานสูง และปัญหาการเลิกงานของแรงงาน

ตารางที่ 4 : จำนวนอัตราการว่างงานของประชากรจังหวัดอ่างทอง ในปี พ.ศ. 2553 - 2556

สถานภาพแรงงาน	ข้อมูลเฉลี่ยทั้งปี			
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556 (ไตรมาส 2)
ผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15 ปี ขึ้นไป) (คน)	229,555	231,381	233,068	234,440
1. ผู้อยู่ในกำลังทำงาน (คน)	164,161	162,444	162,599	158,727
1.1 ผู้มีงานทำ (คน)	159,418	159,270	159,134	153,921
1.2 ผู้ว่างงาน (คน)	4,470	2,838	3,141	4,171
1.3 ผู้รอฤดูกาล (คน)	302	335	325	635
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	65,365	68,938	70,469	75,713
2.1 ทำงานบ้าน (คน)	16,731	16,433	15,329	16,156
2.2 เรียนหนังสือ (คน)	15,971	17,257	16,717	17,335
2.3 อื่นๆ (รวมทั้งเด็กและคนชรา) (คน)	32,662	35,249	38,423	41,222
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	2.70	1.75	1.93	2.63

ที่มา : สถิติจังหวัดอ่างทอง (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 12)

2.2.5.2 การศึกษา⁶

การศึกษาของจังหวัดอ่างทอง ในปี พ.ศ. 2556 มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล อาชีวศึกษา และถึงระดับ อุดมศึกษามหาวิทยาลัย (วิทยาเขตของมหาวิทยาลัย/สถาบัน) โดยมีสถานศึกษารวมทั้งสิ้น 194 แห่ง จำนวนครู และบุคลากรการศึกษา 2,642 คน จำนวนนักเรียน/นักศึกษา 42,842 คน คิดเป็นอัตราส่วนครู 1 คน ต่อนักเรียน 17 คน ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 จังหวัดอ่างทองมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 39.80 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ที่ได้ผลการทดสอบร้อยละ 50 โดยที่ค่าเฉลี่ยคะแนน O-Net ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ของจังหวัดอ่างทอง วิชาที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ วิชาสุขศึกษา ภาษาไทย การงานพื้นฐานอาชีพ สังคมศึกษา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์

⁵ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 12

⁶ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 6

2.2.5.3 การสาธารณสุข⁷

ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดอ่างทองมีสถานบริการสาธารณสุขแผนปัจจุบัน จำนวน 176 แห่ง แยกเป็น โรงพยาบาลของรัฐ 7 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 76 แห่ง และคลินิกทุกประเภท 88 แห่ง บุคลากรที่ให้บริการสาธารณสุขภาครัฐในพื้นที่จังหวัดอ่างทองที่สำคัญ ได้แก่ แพทย์ มีจำนวน 72 คน (แพทย์ 1 คนต่อประชากร 3,945 คน) ทันตแพทย์ 30 คน (ทันตแพทย์ 1 คนต่อประชากร 9,477 คน) เภสัชกร 42 คน (เภสัชกร 1 คนต่อประชากร 6,770 คน) พยาบาล 696 คน (พยาบาล 1 คนต่อประชากร 408 คน) (ข้อมูลจาก : สาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง ณ เดือนกรกฎาคม 2556) ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดอ่างทองมีโรงพยาบาล 7 แห่ง ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2556 ผ่านการรับรอง HA ขั้น 3 จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ) ค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ 25.99 และในปี 2556 จังหวัดอ่างทองมีโรงพยาบาล ที่ผ่านคุณภาพมาตรฐานที่กำหนดอีก 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลแสวงหา รวมเป็นจำนวนโรงพยาบาล ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนด (HA) จำนวน 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.60

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ⁸

แหล่งน้ำผิวดิน แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านตัวจังหวัดอ่างทอง โดยไหลผ่านบริเวณอำเภอลำลูกเกด อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก เป็นระยะทาง 41 กม. แม่น้ำน้อยเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งไหลผ่าน อำเภอบ้านแพรก และอำเภอบางบาลเป็นระยะทาง 51 กม. ซึ่งใช้เป็นคลองส่งน้ำสายใหญ่ ของระบบชลประทาน ซึ่งควบคุมโดยประตูระบายน้ำ ที่โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางชุมน้อย และฝักให้ คลองส่งน้ำ ชัยนาท - อู่ยง เป็นคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งซ้ายรับน้ำจากเขื่อนเจ้าพระยา ส่งน้ำให้กับพื้นที่ในเขตอำเภอลำลูกเกด อำเภอเมือง และอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง นอกจากนี้มี ลำห้วย และลำธาร รวม 268 สาย มีหนองบึง 118 แห่ง มีน้ำพุ น้ำซับ 1 แห่งและอื่นๆ 4 แห่ง

น้ำบาดาลที่พบมีคุณภาพโดยรวมเหมาะสมสำหรับการอุปโภคบริโภค ทั้งนี้จะพบเฉพาะชั้นน้ำบาดาลในหินร่วน ได้แก่ ชั้นน้ำที่ราบน้ำท่วมถึง อายุควอเทอร์นารี หรือที่เดิมเรียกว่า ชั้นน้ำเจ้าพระยา ในทุกพื้นที่ของจังหวัด จากข้อมูลบ่อบาดาลในจังหวัดอ่างทอง พบว่ามีการเจาะพบน้ำบาดาล ตั้งแต่ระดับความลึก 34 เมตร ในเขตหมู่ที่ 9 ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง ไปจนถึงระดับความลึก 280 เมตร ที่บ้านดอนข่อย หมู่ที่ 4 ตำบลสาวร้องไห้ อำเภอบางบาล ซึ่งในพื้นศึกษาสามารถแบ่งชั้นน้ำได้ 4 ชั้นน้ำดังกล่าวข้างต้น และพบมีการใช้น้ำบาดาลในชั้นน้ำที่ 3 (ชั้นน้ำกรวด) มากที่สุดประมาณ 13,500 ลบ.ม./วัน รองลงมาได้แก่ชั้นน้ำที่ 4 (ชั้นน้ำปนทราย) ใช้น้ำบาดาลประมาณ 7,300 ลบ.ม./วัน ส่วนชั้นน้ำที่ 2 (ชั้นน้ำประแดง) ใช้น้ำบาดาลประมาณ 6,000 ลบ.ม./วัน และชั้นน้ำที่ 1 (ชั้นน้ำกรวด) ใช้น้ำบาดาลน้อยมากประมาณ 100 ลบ.ม./วัน จากข้อมูลบ่อบาดาลในจังหวัดอ่างทอง พบว่ามีการเจาะพบน้ำบาดาล ตั้งแต่ระดับความลึก 14 เมตร ที่บ้านกราม หมู่ที่ 6 อำเภอบางบาล อำเภอบางบาล (บ่อเจาะเอกชน) ไปจนถึงความลึกมากกว่า 460 เมตร ที่บ้านหลักแก้ว หมู่ที่ 6 ตำบลหลักแก้ว อำเภอบางบาล (บ่อเจาะกรมทรัพยากรธรณี) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาข้อมูลโดยรวม พบว่าทางตอนเหนือของจังหวัดอ่างทอง (อำเภอแสวงหา

⁷ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 8

⁸ แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 3 หน้า 13

อำเภอไชโย และอำเภอโพธิ์ทอง) ชั้นน้ำบาดาลจะตื้นกว่าทางตอนใต้ (อำเภอสามโก้ อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอป่าโมก) สำหรับค่าระดับน้ำปกติ (Static water level) พบว่าในเขตพื้นที่อำเภอแสวงหา ค่าระดับน้ำปกติจะตื้นที่สุด และความลึกจะเพิ่มขึ้นในแนว ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้ และระดับลึกที่สุดจะอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอป่าโมก

คุณภาพของแหล่งน้ำ แม่น้ำเจ้าพระยา คุณภาพน้ำจัดอยู่ในประเภทที่ 3 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และแม่น้ำน้อยคุณภาพน้ำจัดอยู่ในประเภทที่ 4 อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม ในขณะที่มาตรฐานคุณภาพน้ำจังหวัดอ่างทอง กฎหมายกำหนดให้แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแหล่งน้ำในประเภทที่ 2 และแม่น้ำน้อยเป็นแหล่งน้ำประเภทที่ 3

2.2.6.2 ขยะและกากของเสีย⁹

จังหวัดอ่างทอง มีปริมาณขยะมูลฝอยจังหวัดประมาณ 174 ตัน/วัน ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตเทศบาล ส่วนมากเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร มีอัตราการผลิตขยะมูลฝอยประมาณ 0.6 กิโลกรัม/คน/วัน เทศบาลที่มีขยะมูลฝอยมากที่สุดคือ เทศบาลเมืองอ่างทอง ประมาณ 22 ตัน/วัน รองลงมา คือ เทศบาลตำบลป่าโมก ประมาณ 7 ตัน/วัน ส่วนเทศบาลที่มีขยะมูลฝอยน้อยที่สุด คือเทศบาลตำบลเกษไชโย ประมาณ 2 ตัน/วัน

ตารางที่ 5 : ปริมาณขยะมูลฝอยรวม (แยกในเขต/นอกเขตเทศบาล) ปี พ.ศ. 2554

ข้อมูล	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		รวมทั้งหมด	
	จำนวน (ตัน/วัน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (ตัน/วัน)	ร้อยละ (%)	จำนวน (ตัน/วัน)	ร้อยละ (%)
ปริมาณขยะมูลฝอย รวม	53	30.46	121	69.54	174	100

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 6 (นนทบุรี) (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2558 - 2561, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 4 หน้า 29)

⁹ รายงานแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 ส่วนที่ 4 หน้า 29

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“อ่างทองเมืองอาหารปลอดภัย น่ายุ น่ายั่ว”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย เป้าประสงค์

ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย
กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย
- 2) ส่งเสริมการบริโภคและการตลาดอาหารปลอดภัย
- 3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์อาหารปลอดภัย
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอาหารปลอดภัย

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 3) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับมาตรฐาน

2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่ายุ น่ายั่ว

เป้าประสงค์

พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่ายุ น่ายั่ว

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนกลุ่ม/องค์กรเครือข่าย
- 2) เสริมสร้างให้ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสมและพัฒนา

ระบบบริการสุขภาพให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน

- 3) ส่งเสริมงานบริการสาธารณสุขให้ครอบคลุมในพื้นที่
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาให้เติบโตควบคู่ไปกับการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม
- 5) ส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้แข่งขันได้ในระดับประเทศและให้ตรงกับสายงานที่

อุตสาหกรรมต้องการ

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
- 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว/ปี
- 3) อัตราเงินเฟ้อของจังหวัด
- 4) สัดส่วนระหว่างผลผลิตกับจำนวนแรงงานในระบบเศรษฐกิจ (ผลิตภาพแรงงาน)
- 5) อัตราการว่างงานของจังหวัดอ่างทอง
- 6) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค
- 7) สัดส่วนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจน

(2,422 บาท/เดือน)

3. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก

เป้าประสงค์

ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก

กลยุทธ์

- 1) ยกย่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการทำธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ
- 3) ส่งเสริมการเข้าถึงตลาดและลูกค้าปลายทาง

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าและบริการของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทั้งในและต่างประเทศ

4. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

เป้าประสงค์

- 1) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาความสามารถของผู้ประกอบ การในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการจากเรื่องเล่า
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาสินค้า OTOP เพื่อจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยว

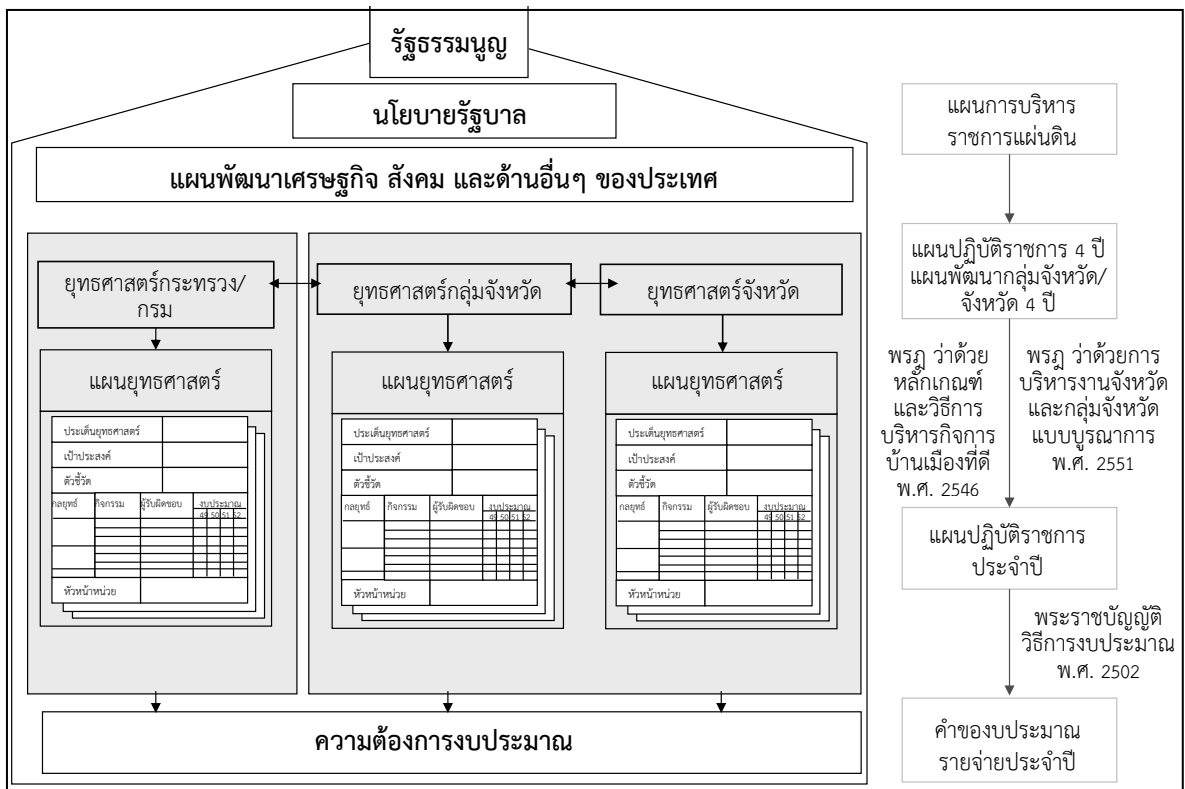
ตัวชี้วัด

- 1) รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด(ล้านบาท)
- 2) จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัด (คน)

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้¹⁰

¹⁰ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็น ยุทธศาสตร์ และ 4 ตัวชี้วัดของจังหวัดอ่างทอง กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอ่างทอง
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค (เตรียมตัวรองรับการแข่งขัน) และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดอ่างทอง
1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดอ่างทอง
3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วน มูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร - อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ แท้จริง - สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายจ่ายเพื่อการ อุปโภคบริโภค (GINI Coefficient) - รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด(ล้านบาท)
4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อ พื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดย ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาโดยรวมของจังหวัดมุ่งเน้นด้านอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ แต่ไม่มีการวางตัวชี้วัด/เป้าหมายรวมของจังหวัดในส่วนของดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การศึกษาเฉลี่ยของประชาชนในพื้นที่ หรือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจะเป็นตัวชี้วัดในรายยุทธศาสตร์

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้ประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนั้น นอกจากจะทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(P : Gross Province Product)
  - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
  - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
  - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น
(I : Per Capita Income)
  - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
  - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
  - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
  - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
  - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น
- (3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(D : Distribution of Income)
  - ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

- (4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น
(H : Gross Happiness Index)
  - สุขภาพแข็งแรง
  - มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
  - ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
  - ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
  - มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
  - มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
  - ไม่มีหนี้สิน
  - มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
  - มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
  - มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
  - มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
  - ไม่มีความผิด
  - ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น

- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
  - ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
  - มีจิตอาสา
  - เลี้ยงลูกได้ดี
  - ครอบครัวอบอุ่น
  - จิตใจเบิกบาน
- (5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง
(E : Government Expense)
- บุคลากร
  - มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
  - ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
  - ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
  - ลดการเดินทาง
  - ลดเวลาการปฏิบัติ
  - จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
  - ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับ การเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายความรวมถึงการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดอ่างทอง เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย

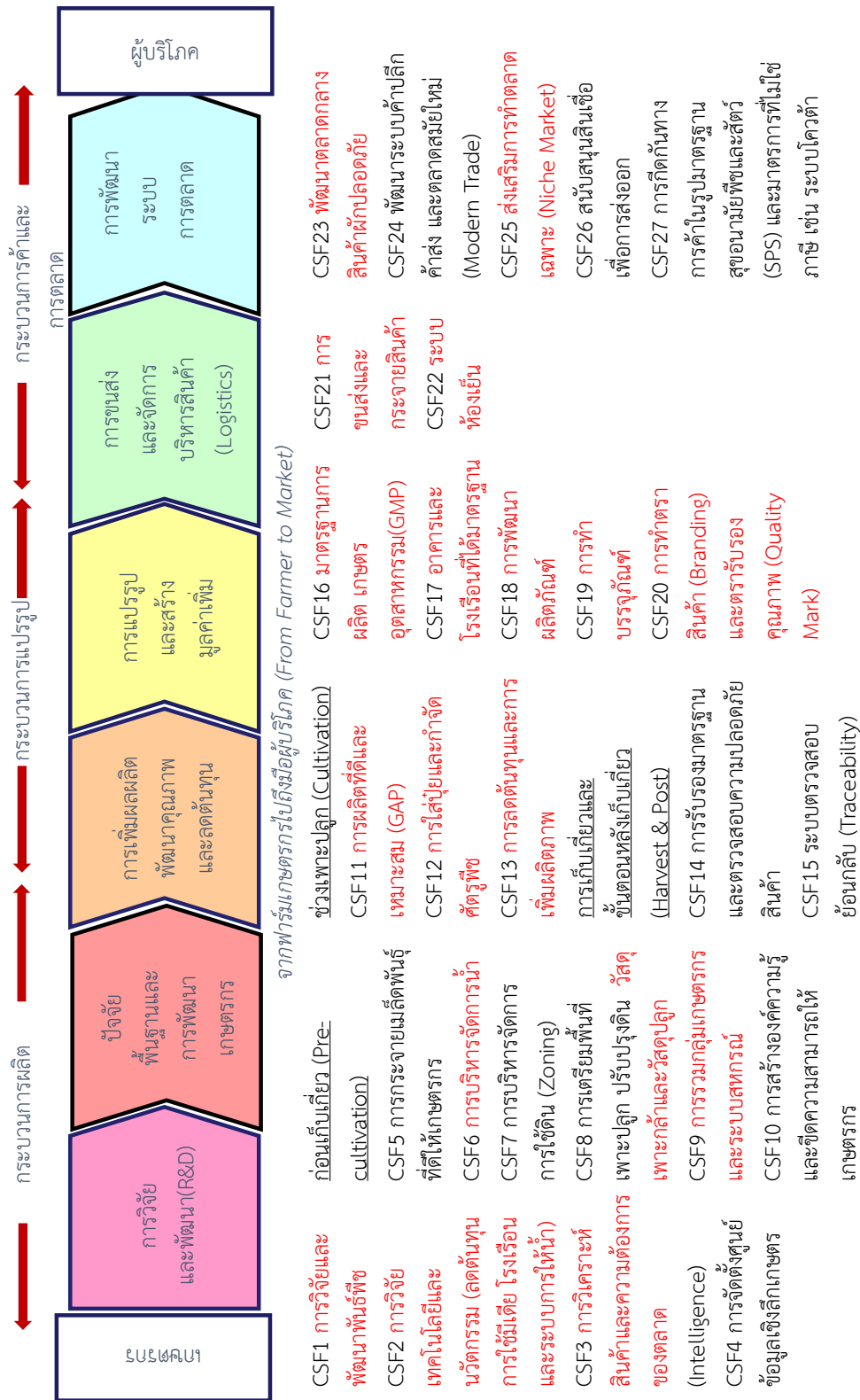
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ผักปลอดภัย”

ตารางที่ 9 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย	เศรษฐกิจ -> เกษตร	ผักปลอดภัย
สรุปเหตุผลสนับสนุน - “ข้าว” เป็นผลผลิตที่สำคัญที่ผลิตและส่งออกของจังหวัดอ่างทอง โดยพื้นที่ร้อยละ 99.5 ของพื้นที่อยู่ในเขตชลประทาน พื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดร้อยละ 66.2 ของพื้นที่ทั้งหมด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัย และพัฒนา (R&D)							
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช	KPI 1.1 ประเภทและพันธุ์ผักปลอดภัยที่ เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 จำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	งานวิจัย
CSF 2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	KPI 2.1 เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ เหมาะสมกับการผลิตผักปลอดภัย ในพื้นที่	Data 2.1.1 จำนวนมูลค่าเครื่องมือเครื่องใช้ ทางการเกษตร	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	(งานวิจัย) โรงเรียน
CSF 3 การวิเคราะห์สินค้าและความ ต้องการของตลาด (Intelligence)	KPI 3.1 ข้อมูลอุปสงค์ อุปทาน ราคา และ ช่วงเวลาที่เหมาะสม ในการผลิต และจำหน่าย	Data 3.1.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	งานวิจัย
CSF 4 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเกษตร	KPI 4.1 ข้อมูลสำคัญเพื่อการตัดสินใจใน การผลิตและการตลาด	Data 4.1.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	เดือน	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	แผนการตลาด
	KPI 4.2 สภาพภูมิประเทศและสภาพ ภูมิอากาศ	Data 4.2.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 4.3 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	Data 4.3.1 จำนวนชุดข้อมูลและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐาน และการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 5 การกระจายเมล็ดพันธุ์ที่ดี ให้เกษตรกร	KPI 5.1 จำนวนชนิดพันธุ์และแหล่งผลิต ในจังหวัด	Data 5.1.1 ข้อมูลการจัดเก็บและกระจาย ประเภทและพันธุ์ผักปลอดภัยที่ เหมาะสมกับพื้นที่	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	
CSF 6 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 6.1 พื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขต ชลประทานและแหล่งน้ำ สาธารณะ	Data 6.1.1 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำใน เขตชลประทานและแหล่งน้ำ สาธารณะ	มี	รายงาน	รายปี	โครงการ ชลประทาน	
	KPI 6.2 พื้นที่ที่ใช้น้ำบาดาล	Data 6.2.1 จำนวนพื้นที่ที่ใช้น้ำบาดาล	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัด	
CSF 7 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning)	KPI 7.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก ผักปลอดภัย	Data 7.1.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัด	

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 8 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ปรับปรุงดิน วัสดุเพาะกล้าและ วัสดุปลูก	KPI 8.1 แผนการผลิต (Crop planning) ที่เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูก และกระบวนการที่เหมาะสม ถูกวิธี	Data 8.1.1 จำนวนรอบของการปลูก (crop) ของผักปลอดภัยแต่ละประเภท ในแต่ละปี	มี	งานวิจัย	รายปี	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	
CSF 9 การรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์	KPI 9.1 การรวมกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย ของจังหวัด	Data 9.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย ของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
	KPI 9.2 ร้อยละของการรวมกลุ่มเกษตรกร ที่เข้มแข็ง	Data 9.2.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยของ จังหวัดที่ได้รับการฝึกอบรม	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
		Data 9.2.2 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 10 การสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถให้เกษตรกร	KPI 10.1 ร้อยละของเกษตรกรและกลุ่ม เกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและ พัฒนาศักยภาพ	Data 10.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยของ จังหวัดที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากส่วนราชการ	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
		Data 10.1.2 จำนวนกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิต							
CSF 11 การผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	KPI 11.1 หลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบ การรับรองของจังหวัด	Data 11.1.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและ ระบบการรับรองที่จังหวัดออกเป็น มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
	KPI 11.2 พื้นที่ปลูกผักปลอดภัยที่ผ่านการ รับรองมาตรฐาน GAP	Data 11.2.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูกผักปลอดภัย ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
	KPI 11.3 พื้นที่ปลูกผักอินทรีย์ที่ผ่านการ รับรองมาตรฐาน	Data 11.3.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูกผักอินทรีย์ที่ ผ่านการรับรองมาตรฐาน	ไม่มี			สนง.สหกรณ์ จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 12 การใส่ปุ๋ยและกำจัดศัตรูพืช	KPI 12.1 การตรวจสอบเคมีที่ตกค้าง	Data 12.1.1 ข้อมูลการตรวจสอบสาร ตกค้าง	ไม่มี			กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	พัฒนาการจัดเก็บ
	KPI 12.2 ค่าใช้จ่ายต่อประสิทธิภาพการ จัดการศัตรูพืช (เคมี/อินทรีย์)	Data 12.2.1 ต้นทุนยาฆ่าแมลงต่อไร่ (เคมี)	ไม่มี			- กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ - สนง.เกษตร จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ เกษตร - กระเจี๊ยบ - ชะอม
		Data 12.2.2 ปริมาณการใช้สารชีวภาพ	ไม่มี			- กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ - สนง.เกษตร จังหวัด - สนง.พัฒนา ที่ดินจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 12.3 ค่าใช้จ่ายต่อประสิทธิภาพการ จัดการด้านปุ๋ย (เคมี/อินทรีย์)	Data 12.3.1 ต้นทุนปุ๋ยต่อไร่ (เคมี)	ไม่มี			- กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ - สนง.เกษตร จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
		Data 12.3.2 ต้นทุนปุ๋ยต่อไร่ (อินทรีย์)	ไม่มี			สนง.สหกรณ์ จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 13 การลดต้นทุนและการเพิ่มผลิต ภาพ	KPI 13.1 ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	Data 13.1.1 ปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายเดือน	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	
	KPI 13.2 ต้นทุนการผลิต	Data 13.2.1 ต้นทุนการผลิต ผักปลอดภัยเฉลี่ย ต่อไร่	มี	สำรวจ	รายเดือน	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	
CSF 14 การรับรองมาตรฐานและ ตรวจสอบความปลอดภัยสินค้า	KPI 14.1 ระบบการรับรองมาตรฐานและ ตรวจสอบความปลอดภัยสินค้า	Data 14.1.1 สัดส่วนจำนวนผลผลิตที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานและตรวจสอบ ความปลอดภัย	มี	สำรวจ	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 15 ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	KPI 15.1 การพัฒนาระบบตรวจสอบ ย้อนกลับ (Traceability)	Data 15.1.1 สัดส่วนจำนวนผลผลิตที่มีระบบ ตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	ไม่มี			กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	พัฒนาการจัดเก็บ
		Data 15.1.2 จำนวนผลผลิต ผักปลอดภัย	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 4 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 16 มาตรฐานการผลิต เกษตร อุตสาหกรรม(GMP)	KPI 16.1 การแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ผัก ปลอดภัยที่	Data 16.1.1 จำนวนโรงงานแปรรูปและบรรจุ ภัณฑ์ผักปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐาน GMP	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 17 อาคารและโรงเรือนที่ได้มาตรฐาน	KPI 17.1 จำนวนอาคารและโรงเรือนที่ได้ มาตรฐาน	Data 17.1.1 จำนวนอาคาร และโรงเรือนที่ได้ มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 18 การพัฒนาผลิตภัณฑ์	KPI 18.1 มูลค่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์	Data 18.1.1 ปริมาณและมูลค่าการแปรรูปผัก ปลอดภัย	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 19 การทำบรรจุภัณฑ์	KPI 19.1 มูลค่าแปรรูปผลิตภัณฑ์ ที่มีการ ทำตราสินค้าและตรารับรอง มาตรฐาน	KPI 19.1 มูลค่าแปรรูปผลิตภัณฑ์ ที่มีการ ทำตราสินค้าและตรารับรอง มาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
CSF 20 การทำตราสินค้า (Branding) และตรารับรอง คุณภาพ (Quality Mark)	KPI 20.1 จำนวนตราสินค้าและตรารับรอง คุณภาพของจังหวัด	Data 20.1.1 จำนวนตราสินค้าและตรารับรอง คุณภาพของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ใช้ของกระทรวง เกษตร

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 5 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)							
CSF 21 การขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 21.1 ต้นทุนในการขนส่งและกระจาย สินค้า	Data 21.1.1 ต้นทุนในการขนส่งต่อตันของ เกษตรกร/สหกรณ์	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	สหกรณ์เป็น ผู้ดำเนินการขนส่ง ผลผลิตของ เกษตรกร
CSF 22 ระบบห้องเย็น	KPI 22.1 ระบบการจัดเก็บสินค้าคงคลังที่ เป็นมาตรฐาน	Data 22.1.1 มูลค่าการจัดเก็บสินค้าคงคลังที่ เป็นระบบห้องเย็นมาตรฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.สหกรณ์ จังหวัด	
VC 6 : การพัฒนา ระบบการตลาด และการเงิน							
CSF 23 พัฒนาตลาดกลางสินค้าผัก ปลอดภัย	KPI 23.1 ตลาดกลางของผักปลอดภัยและ ผักอินทรีย์	Data 23.1.1 มูลค่าผักปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ ซื้อ-ขายผ่านระบบตลาดกลาง สินค้าของจังหวัด	ไม่มี	-	-	- สนง.สหกรณ์ จังหวัด - สนง.พาณิชย์ จังหวัด	ไม่มีผักอินทรีย์ พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 24 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง และ ตลาดสมัยใหม่ (Modern Trade)	KPI 24.1 มูลค่าตลาดค้าปลีกของผัก ปลอดภัยและผักอินทรีย์	Data 24.1.1 มูลค่ารวมตลาดค้าปลีกของผัก ปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ผลิตจาก ผู้ประกอบการในจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ไม่มีผักอินทรีย์
	KPI 24.2 มูลค่าตลาดค้าส่งของ ผัก ปลอดภัยและผักอินทรีย์	Data 24.2.1 มูลค่ารวมตลาดค้าส่งของผัก ปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ผลิตจาก ผู้ประกอบการในจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ไม่มีผักอินทรีย์

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 24.3 มูลค่าตลาดสมัยใหม่ ของผัก ปลอดภัย	Data 24.3.1 มูลค่ารวมตลาดสมัยใหม่ของผัก ปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ผลิตจาก ผู้ประกอบการในจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	ไม่มีผักอินทรีย์
CSF 25 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market) และตลาด เฉพาะฤดู (Seasonal Market)	KPI 25.1 มูลค่าของผักปลอดภัย ที่ผลิต เฉพาะฤดู	Data 25.1.1 มูลค่าของผักปลอดภัยและผัก อินทรีย์ที่ผลิตเฉพาะฤดู	ไม่มี	-	-	- กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ - สนง.เกษตร จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ - กระเจี๊ยบ - ผักกามั่ง
CSF 26 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการส่งออก	KPI 26.1 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการส่งออก	Data 26.1.1 มูลค่าสินเชื่อเพื่อการส่งออก	ไม่มี	-	-	- ธนาคารเพื่อ การเกษตรและ สหกรณ์ การเกษตร - สนง.สหกรณ์ จังหวัด - สนง.เกษตร จังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 27 การกีดกันทางการค้าในรูป มาตรฐาน สุขอนามัยพืชและสัตว์ (SPS) และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เช่น ระบบโคเวต้า	KPI 27.1 มูลค่าสินค้าผักปลอดภัยที่ ผ่านระบบมาตรฐานส่งออกไป ต่างประเทศ	Data 27.1.1 มูลค่าสินค้าผักปลอดภัยที่ ผ่านระบบมาตรฐานส่งออกไป ต่างประเทศ	มี	-	-	- เกษตร - สนง.สหกรณ์ จังหวัด	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ผักปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 43 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 33 รายการ และที่เหลือจำนวน 10 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ สามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 11 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ) (%)	VC1 :	VC2 :	VC3 :	VC4 :	VC5 :	VC6 :
		4 CSFs 6 KPIs	6 CSFs 8 KPIs	5 CSFs 10 KPIs	5 CSFs 5 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	5 CSFs 7 KPIs
1.รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	33 (76.74%)	6	10	6	5	2	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	10 (23.26%)	-	-	7	-	-	3
รวม	43 (100%)	6	10	13	5	2	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้

ส่วนกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 11.3.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูกผักอินทรีย์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	สนง.สหกรณ์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 12.1.1 ข้อมูลการตรวจสารตกค้าง	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
Data 12.2.1 ต้นทุนยาฆ่าแมลงต่อไร่ (เคมี)	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - สนง.เกษตรจังหวัด 	
Data 12.2.2 ปริมาณการใช้สารชีวภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - สนง.เกษตรจังหวัด - สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด 	
Data 12.3.1 ต้นทุนปุ๋ยต่อไร่ (เคมี)	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - สนง.เกษตรจังหวัด 	
Data 12.3.2 ต้นทุนปุ๋ยต่อไร่ (อินทรีย์)	สนง.สหกรณ์จังหวัด	

ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผักปลอดภัย” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 15.1.1 สัดส่วนจำนวนผลผลิตที่มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 23.1.1 มูลค่าผักปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ซื้อ-ขายผ่านระบบตลาดกลางสินค้าของจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - สนง.สหกรณ์จังหวัด - สนง.พาณิชย์จังหวัด 	
Data 25.1.1 มูลค่าของผักปลอดภัยและผักอินทรีย์ที่ผลิตเฉพาะฤดู	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - สนง.เกษตรจังหวัด 	
Data 26.1.1 มูลค่าสินค้าเพื่อส่งออก	<ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร - สนง.สหกรณ์จังหวัด - สนง.เกษตรจังหวัด 	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่

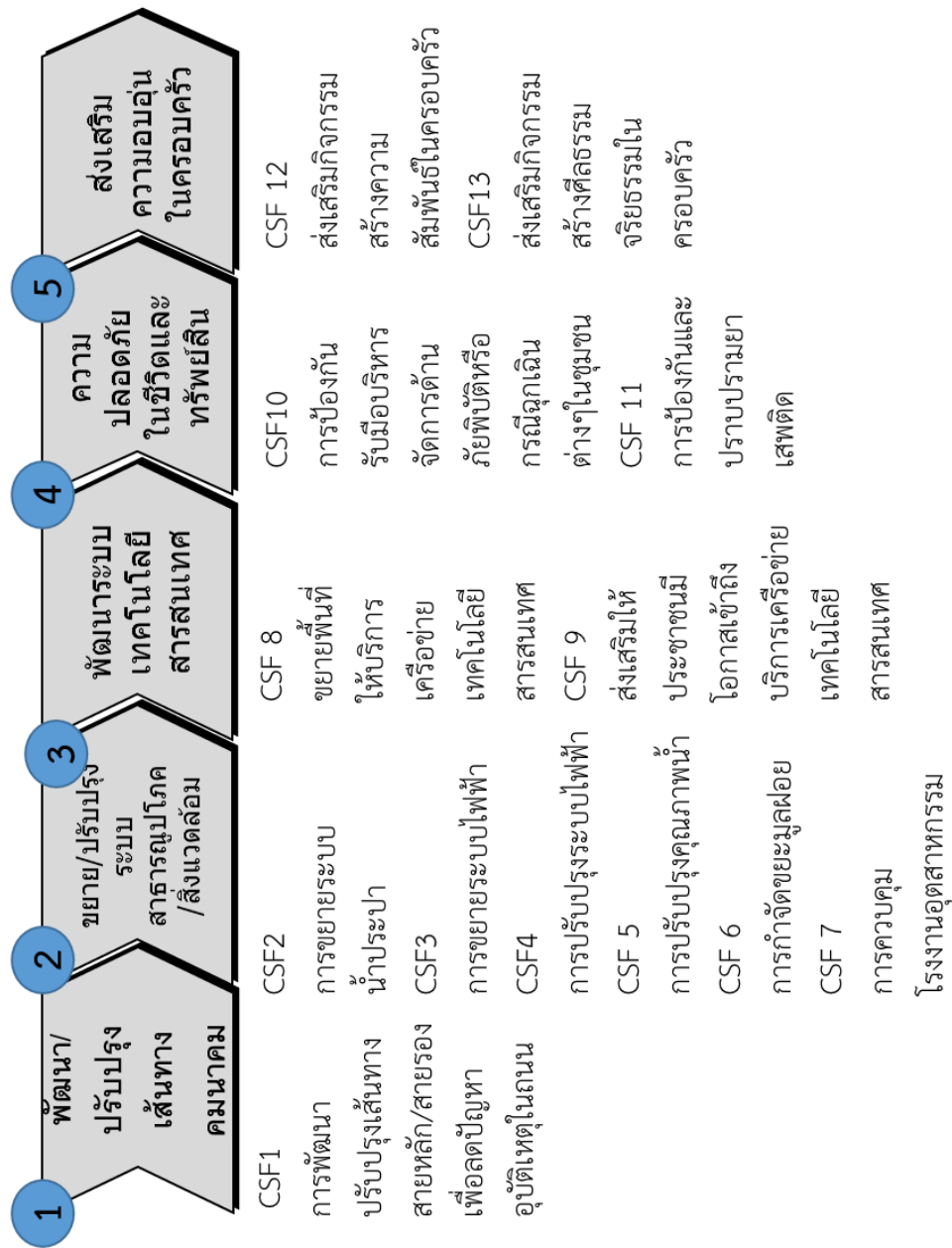
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

ตารางที่ 13 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่	สังคม -> คุณภาพชีวิต/ครอบครัว	การพัฒนาเมืองน่าอยู่
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดอ่างทองมีปัญหาคูณภาพชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องปัญหาหาเสพติด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

3.2.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : พัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม							
CSF1 การพัฒนา ปรับปรุง เส้นทางสายหลัก/สายรอง เพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุใน ถนน	KPI 1.1 การเดินทาง สะดวก และอุบัติเหตุลดลง	Data 1.1. จำนวนยานพาหนะจำแนกตามเส้นทาง สายหลักและประเภทยานพาหนะ - รถยนต์ส่วนบุคคล - รถอื่นๆ (รถโดยสารประจำทาง รถ รับจ้าง รถบรรทุก รถเพื่อการเกษตร และรถจักรยานยนต์)	มี	รายงาน	2ครั้ง/ปี	สนง.บำรุงทาง อ่างทอง/อยุธยา	
		Data 1.1. จำนวนยานพาหนะจำแนกตามเส้นทาง สายรองและประเภทยานพาหนะ - รถยนต์ส่วนบุคคล - รถอื่นๆ (รถโดยสารประจำทาง รถ รับจ้าง รถบรรทุก รถเพื่อการเกษตร รถจักรยานยนต์)	มี	รายงาน	รายปี	ทางหลวงชนบท	
		Data 1.1.3 จำนวนครั้งในการเกิดอุบัติเหตุ บนเส้นทางสายหลัก	มี	รายงาน	รายปี	สนง.บำรุงทาง อ่างทอง/อยุธยา	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 1.1.4 จำนวนครั้งในการเกิดอุบัติเหตุบน เส้นทางสายรอง	มี	รายงาน	รายปี	ทางหลวงชนบท	
VC 2 : ขยาย/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค/สิ่งแวดล้อม							
CSF2 การขยายระบบน้ำประปา	KPI 2.1 ระบบน้ำประปา ขยายตัวครอบคลุม ทั่วถึงทุกพื้นที่	Data 2.1.1 ครัวเรือนที่มีระบบน้ำประปาใช้ (ประปาภูมิภาค)	มี	รายงาน	รายปี	ประปาภูมิภาค	
		Data 2.1.2 ครัวเรือนที่มีระบบน้ำประปาใช้ (ประปาท้องถิ่น)	มี			สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด	
		Data 2.1.3 ปริมาณการใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาค	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วน ภูมิภาค	
		Data 2.1.4 ปริมาณการใช้น้ำประปาหมู่บ้าน (ท้องถิ่น)	มี	รายงาน	รายปี	- สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัด - สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด	การแจกน้ำ ของสนง.ป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัยจังหวัด
		Data 2.1.5 คุณภาพน้ำประปาภูมิภาค	มี	รายงาน	รายปี	การประปาส่วน ภูมิภาค	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF3 การขยายระบบไฟฟ้า	KPI 3.1 ระบบไฟฟ้าขยายตัว ครอบคลุมทั่วถึงทุก พื้นที่	Data 3.1.1 ครีวเรือน ที่มีไฟฟ้าใช้จำแนกตามอำเภอ	มี	รายงาน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	
		Data 3.1.2 ครัวเรือนในจังหวัดอ่างทองจำแนกตาม อำเภอ	มี	รายงาน	รายปี	- การไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค - ปกครอง	
		Data 3.1.3 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ต่างๆ	มี	รายงาน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	
CSF4 การปรับปรุงระบบไฟฟ้า	KPI 4.1 ระบบไฟฟ้าขัดข้อง ลดลง	Data 4.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดไฟฟ้า ขัดข้องจำแนกตามพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	
CSF 5 การปรับปรุงคุณภาพน้ำ	KPI 5.1. ระดับคุณภาพน้ำใน แม่น้ำเจ้าพระยาและ แม่น้ำน้อย	Data 5.1.1 ระดับคุณภาพน้ำ - แม่น้ำเจ้าพระยา - แม่น้ำน้อย	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	
CSF 6 การกำจัดขยะมูลฝอย	KPI 6.1 การกำจัดขยะ ถูกหลัก สุขาภิบาล	Data 6.1.1 จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ กำจัดขยะมูลฝอยถูกหลักสุขาภิบาล	มี	รายงาน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	
		Data 6.1.2 จำนวนสถานพยาบาลที่กำจัด ขยะติดเชื้อถูกหลักสุขาภิบาล	มี	บันทึก	รายปี	กระทรวงสาธารณสุข	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 6.1.3 จำนวนสถานประกอบการ/ โรงงานที่มีภาคอุตสาหกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	เศษเหลือจาก การผลิต
CSF 7 การควบคุม โรงงานอุตสาหกรรม	KPI 7.1 ร้อยละของสถาน ประกอบการ/โรงงานที่ ปฏิบัติตามต้อง ตาม พรบ. โรงงาน พ.ศ.2535	Data 7.1.1 จำนวนสถานประกอบการ/โรงงาน ที่ปฏิบัติตามต้องตาม พรบ. โรงงาน พ.ศ.2535 จำแนกตามอำเภอ	มี	รายงาน	ทุกเดือน	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
		Data 7.1.2 จำนวนประกอบการ/โรงงาน ที่ถูก ร้องเรียนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ภายในและภายนอกโรงงาน	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	กลิ่น เสียง คุณภาพน้ำ
		Data 7.1.3 จำนวนประกอบการ/โรงงาน ที่ถูก ร้องเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหา	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
		Data 7.1.4 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม ทั้งสิ้นจำแนกตามอำเภอ	มี	ทะเบียน	ทุกเดือน	สนง.อุตสาหกรรม จังหวัด	
VC 3 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ							
CSF 8 ขยายพื้นที่ให้บริการ เครือข่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 8.1 การให้บริการเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมทั่วถึงทุก พื้นที่	Data 8.1.1 พื้นที่ที่มีการให้บริการเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศ - มีสาย	มี	รายงาน	รายปี	- บมจ. ทีโอที - บมจ. กสท โทรคมนาคม - บมจ. ทริบเบิลที บรอดแบนด์ - บมจ. ทีทีแอนด์ที	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 8.1.2 พื้นที่ที่มีการให้บริการเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศ - ไร้สาย	มี	รายงาน	รายปี	- บมจ. ทีโอที - บมจ. กสท โทรคมนาคม - บมจ. ทริปเปิลที บรอดแบนด์ - บมจ. ทีทีแอนด์ที	
		Data 8.1.3 จำนวนผู้ให้บริการเครือข่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ - มีสาย	มี	รายงาน	รายปี	- บมจ. ทีโอที - บมจ. กสท โทรคมนาคม - บมจ. ทริปเปิลที บรอดแบนด์ - บมจ. ทีทีแอนด์ที	
		Data 8.1.4 จำนวนผู้ให้บริการเครือข่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ - ไร้สาย	มี	จดทะเบียน	รายปี	- บมจ. ทีโอที - บมจ. กสท โทรคมนาคม - บมจ. ทริปเปิลที บรอดแบนด์ - บมจ. ทีทีแอนด์ที	
CSF 9 ส่งเสริมให้ประชาชนมี โอกาสเข้าถึงบริการ เครือข่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 9.1 การใช้บริการเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมทั่วถึง ทุกประเภทกิจกรรม	Data 9.1.1 การใช้บริการเครือข่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ จำแนกตามประเภท กิจกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	- สถิติ - บมจ. ทีโอที - บมจ. กสท โทรคมนาคม - บมจ. ทริปเปิลที บรอดแบนด์ - บมจ. ทีทีแอนด์ที	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 4 : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน							
CSF10 การป้องกัน รับมือบริหาร จัดการด้านภัยพิบัติหรือ กรณีฉุกเฉินต่างๆในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ	KPI 10.1 การเกิดภัยพิบัติลดลง	Data 10.1.1 จำนวนครั้งในการเกิดภัยพิบัติ	มี	รายงาน	รายปี	- สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัด - ที่ว่าการอำเภอ	
		Data 10.1.2 จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี ความพร้อมในด้านการจัดการภัยพิบัติ	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัด	
CSF 11 การป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด	KPI 11.1 สัดส่วนคดียาเสพติดต่อ ประชากรพันคน	Data 11.1.1 จำนวนประชากรในพื้นที่ทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	ปกครองท้องถิ่น จังหวัด	
		Data 11.1.2 จำนวนคดียาเสพติดในพื้นที่	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง	
		Data 11.1.3 สัดส่วนคดียาเสพติดต่อประชากรพัน คน	มี	รายงาน	รายปี	- ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง - สถานีตำรวจภูธร จังหวัดอ่างทอง	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 11.2 ร้อยละ 80 ของ โรงเรียนเป้าหมายมี กิจกรรมป้องกันเฝ้า ระวังยาเสพติดใน สถานศึกษา	Data 11.2.1 จำนวน โรงเรียนเป้าหมาย	มี	รายงาน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง	ระดับอำเภอ
		Data 11.2.2 จำนวนโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการป้องกันเฝ้าระวังยาเสพติด และผ่านเกณฑ์โรงเรียนสีขาว	มี	รายงาน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง	ระดับอำเภอ
	KPI 11.3 มีการจัดตั้งชุดรณรงค์ ป้องกันยาเสพติดแบบ เคลื่อนที่ครบทุกอำเภอ	Data 11.3.1 จำนวนและรายชื่อชุด และรณรงค์ป้องกันยาเสพติด แบบเคลื่อนที่ของแต่ละอำเภอ	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง	ระดับอำเภอ
	KPI 11.4 ร้อยละที่ลดลงของ ผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ ที่เข้าสู่กระบวนการ บำบัดรักษา	Data 11.4.1 จำนวนผู้เสพยาใหม่ในแต่ละปีที่เข้า สู่กระบวนการบำบัดรักษา	มี	รายงาน	รายเดือน	กระทรวงสาธารณสุข	ปี พ.ศ.
	KPI 11.5 ร้อยละของผู้เสพ ยาเสพติดที่ผ่านบำบัด ที่ได้รับการติดตามและไม่กลับไปเสพ ซ้ำ	Data 11.5.1 จำนวนผู้เสพยาเสพติดที่ผ่านการบำบัด ที่ได้รับการติดตามและไม่กลับไปเสพ ซ้ำ	มี	รายงาน	รายเดือน	กระทรวงสาธารณสุข	ปี พ.ศ.

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 11.6 หมู่บ้าน/ชุมชนที่มี ปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดสามารถลด ปัญหาผู้ค้า/ผู้เสพ ได้ อย่างเป็นรูปธรรม ตรวจสอบได้	Data 11.6.1 จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมาย ที่มีการแพร่ระบาดรุนแรง	มี	รายงาน	รายเดือน	ศูนย์อำนวยการ พลังแผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติด จังหวัด อ่างทอง	
	KPI 11.7 จำนวนสถาน ประกอบการที่ผ่าน เกณฑ์มาตรฐานสถาน ประกอบการสีขาวครบ ตามเป้าหมายแต่ละปี	Data 11.7.1 จำนวน สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานสถานประกอบการ สีขาวแต่ละปี	มี	รายงาน	รายเดือน	สนง.สวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน	ระดับอำเภอ
VC 5 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว							
CSF 12 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ความ สัมพันธ์ในครอบครัว	KPI 12.1 ครอบครัวมีกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	Data 12.1.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรม ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด	
		Data 12.1.2 จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมกิจกรรม ด้านการสร้างความสัมพันธ์ ในครอบครัว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด	

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 12.1.3 จำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด	
		Data 12.1.4 จำนวนการหย่าร้าง	มี	รายงาน	รายปี	ปกครองท้องถิ่น จังหวัด	
		Data 12.1.5 จำนวนการจดทะเบียนสมรส	มี	รายงาน	รายปี	ปกครองท้องถิ่น จังหวัด	
CSF13 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ศีลธรรมจริยธรรมใน ครอบครัว	KPI 13.1 จำนวนคดี ของเยาวชนลดลง	Data 13.1.1 จำนวนคดีของเยาวชนในแต่ละปี	มี	รายงาน	รายปี	สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและ เยาวชน	
		Data 13.1.2 จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมศีลธรรม จริยธรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
	KPI 13.2 จำนวนคุณแม่ไว้อยู่ ลดลง	Data 13.2.1 จำนวนคุณแม่ไว้อยู่	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด	อายุ 15-19 ปี

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ ซึ่งประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 46 รายการ โดยในปัจจุบันเป็นรายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติทั้งหมด

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ) (%)	VC1 :	VC2 :	VC3 :	VC4 :	VC5 :
		1 CSFs 1 KPIs	6 CSFs 6 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	2 CSFs 8 KPIs	2 CSFs 3 KPIs
1.รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	46 (100%)	4	17	5	12	8
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
รวม	46 (100%)	4	17	5	12	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่วงทองสู่ตลาดโลก

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

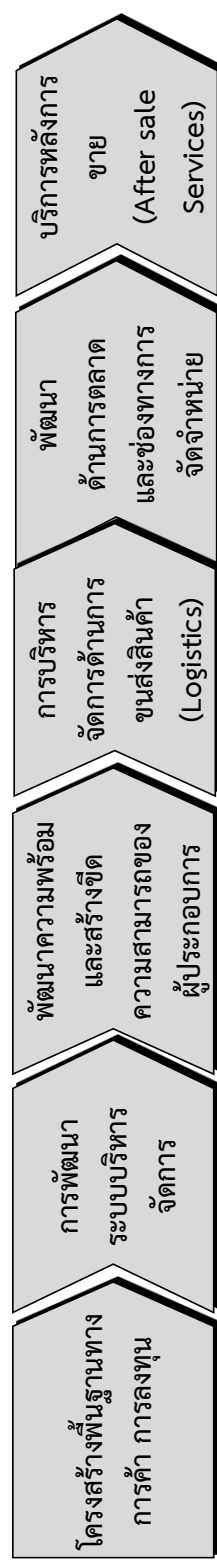
ตารางที่ 16 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่วงทองสู่ตลาดโลก	เศรษฐกิจ => ตลาดกลาง สินค้าปลอดภัย/OTOP	ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดมีผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น กลองเอกราช กลุ่มจักสาน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและชุมชนเป็นจำนวนมาก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

CSF 1 พัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	CSF 5 การพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	CSF 8 การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ	CSF 11 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	CSF 13 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (การออกแบบและอัตลักษณ์จังหวัด)	CSF 18 การบริการงานลูกค้าสัมพันธ์ (CRM)
CSF 2 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	CSF 6 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการวิจัยและพัฒนา	CSF 9 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า	CSF 12 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	CSF 14 การพัฒนาตราสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง	CSF 19 การรับแจ้งปัญหาสินค้าจากผู้บริโภค และการรับคืนสินค้า (Return & Refund)
CSF 3 เงินลงทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	CSF 7 การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา	CSF 10 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนในและต่างประเทศ		CSF 15 การพัฒนาช่องทางจัดจำหน่าย	
CSF 4 การพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)				CSF 16 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	
				CSF 17 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่างๆ	

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณท์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณท์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า และการลงทุน							
CSF 1 พัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและ การบริโภค	KPI 1.1 ฐานข้อมูลปริมาณการผลิตและ จำหน่ายสินค้า OTOP จำแนก ตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่ม แม่บ้าน	Data 1.1.1 มูลค่าการผลิตและจำหน่ายสินค้า OTOP จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน	มี	รายงาน	2 ปี/ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
CSF 2 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและ ปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	KPI 2.1 ฐานข้อมูลปริมาณ และมูลค่า ตลาดส่งออก นำเข้า	Data 2.1.1 มูลค่าการส่งออกและนำเข้า จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้าน	มี	รายงาน	3เดือน/ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	เป็นภาพรวมทั้งหมดไม่มี การแยกประเภท
CSF 3 เงินลงทุนและการเข้าถึง แหล่งเงินทุน	KPI 3.1 มูลค่าการลงทุนในระดับกิจการ	Data 3.1.1 มูลค่าการลงทุนของกิจการ จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
	KPI 3.2 ความสามารถในการเข้าถึง แหล่งทุน	Data 3.2.1 แหล่งที่มาของเงินทุนจำแนก ตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 4 การพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	KPI 4.1 ความสามารถของกิจการในการพัฒนาช่องทางการตลาดในระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	Data 4.1.1 จำนวนกิจการที่ใช้ E-Commerce เป็นหนึ่งในช่องทางการตลาด จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	พัฒนาการจัดเก็บ
		Data 4.1.2 มูลค่าซื้อ-ขายผ่าน E-Commerce จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	พัฒนาการจัดเก็บ
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ							
CSF 5 การพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	KPI 5.1 ความสามารถในการพัฒนาระบบการสรรหาวัตถุดิบ	Data 5.1.1 มูลค่าวัตถุดิบต่อยอดขาย จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
	KPI 5.2 กระบวนการสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพ	Data 5.2.1 ต้นทุนดำเนินการและ Logistic ต่อยอดขาย จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 6 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการวิจัยและพัฒนา	KPI 6.1 การพัฒนาบุคลากร	Data 6.1.1 จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้านและรายตลาด	มี	รายงาน	ปีละ1-2 ครั้ง	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 7 การใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรทางปัญญา	KPI 7.1 การจดสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ สินค้า OTOP	Data 7.1.1 มูลค่าการจดสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ สินค้า OTOP	มี	ทะเบียน	ทุกเดือน	สนง.พาณิชย์ จังหวัด	
VC 3 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ							
CSF 8 การพัฒนาขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ	KPI 8.1 ศักยภาพด้านการบริหาร จัดการ จัดซื้อ จัดหา และ Logistic	Data 8.1.1 อัตราส่วนสินค้าคงคลังต่อยอดขาย จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
	KPI 8.2 ศักยภาพด้านการผลิต ลด ต้นทุน และคุณภาพ	Data 8.2.1 จำนวนกลุ่ม OTOP ที่มีมาตรฐาน ระยะเวลาการผลิต/มาตรฐาน กระบวนการผลิต/มาตรฐานคุณภาพ ผลิตภัณฑ์ จำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	ปีละ1ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
	KPI 8.3 ศักยภาพด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และอัตลักษณ์ สินค้า	Data 8.3.1 จำนวนกลุ่ม OTOP ที่มีความเข้าใจ ในความต้องการของลูกค้าและการ พัฒนาตราสินค้า จำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้านและราย ตลาด	มี	รายงาน	ปีละ1ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 8.3.2 การได้รับมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์ (GMP HACCP ฮาลาล)	มี	รายงาน	รายปี	สนง. สาธารณสุข จังหวัด	
	KPI 8.4 ศักยภาพด้านการตลาดและ ส่งออก	Data 8.4.1 มูลค่าการส่งออกต่อมูลค่ายอดขาย รวม จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	3เดือน/ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	รายงานเป็นภาพรวม ของอำเภอ
CSF 9 การส่งเสริม พัฒนาการ รวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า	KPI 9.1 จำนวนเครือข่าย ผู้ประกอบการ OTOP	Data 9.1.1 จำนวนเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP ในพื้นที่ จำแนกตาม กลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	2ปี/ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
CSF 10 สร้างและขยายเครือข่าย การค้า การลงทุนในและ ต่างประเทศ	KPI 10.1 จำนวนเครือข่าย ผู้ประกอบการ OTOP ใน ต่างประเทศ	Data 10.1.1 จำนวนเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP ในต่างประเทศ จำแนกตาม กลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	วาระ/2ปี	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
VC 4 : การบริหารจัดการด้านการขนส่งสินค้า (Logistics)							
CSF 11 การพัฒนาประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 11.1 ร้อยละของต้นทุนค่าขนส่ง สินค้าลดลง	Data 11.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้า ภายในประเทศจำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
		Data 11.1.2 ต้นทุนการส่งออกสินค้า จำแนกตาม กลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 12 การลดต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลัง	KPI 12.1 ร้อยละของต้นทุนการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลังลดลง	Data 12.1.1 ต้นทุนการบริหารจัดการและเก็บ รักษาสินค้าคงคลัง จำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และ รายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
VC 5 : พัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย							
CSF 13 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (การ ออกแบบและอัตลักษณ์ จังหวัด)	KPI 13.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์	Data 13.1.1 จำนวนสินค้า OTOP ที่มีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ตามแบบและรุ่นใหม่ ๆ ใน แต่ละปี จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้านและรายตลาด	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
		Data 13.1.2 มูลค่าสินค้า OTOP ที่มีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ตามแบบและรุ่นใหม่ ๆ ใน แต่ละปี จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
CSF 14 การพัฒนาช่องทางการจัด จำหน่าย	KPI 14.1 การพัฒนาช่องทางการจัด จำหน่าย	Data 14.1.1 มูลค่าสินค้า OTOP แบ่งตามช่อง ทางการจัดจำหน่าย (ขายปลีก/ ขายส่ง/Modern Trade/E- Commerce) โดยจำแนกตาม กลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	3 เดือน/ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
CSF 15 การพัฒนาราคาสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง	KPI 15.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์ กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ พัฒนา	Data 15.1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่ม A B C D	มี	ข้อมูลการ ฝึกอบรม	ปีละ 1 ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	
CSF 16 การจัดกิจกรรมส่งเสริม การขาย	KPI 16.1 มูลค่าการจัดกิจกรรม เพื่อ ส่งเสริมการขาย	Data 16.1.1 มูลค่าการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม การขาย โดยจำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	มี	รายงาน	ปีละ 3-4 ครั้ง	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หมายเหตุ
CSF 17 การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	KPI 17.1 มูลค่าการโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	Data 17.1.1 มูลค่าการโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ โดย จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้านและรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
VC 6 : บริการหลังการขาย (After sale Services)							
CSF 18 การบริหารงานลูกค้าสัมพันธ์ (CRM)	KPI 18.1 การพัฒนาฐานข้อมูลลูกค้า	Data 18.1.1 จำนวนฐานข้อมูลลูกค้าของ ผู้ประกอบการ	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ
CSF 19 การรับแจ้งปัญหาสินค้าจากผู้บริโภค และการรับคืน สินค้า (Return & Refund)	KPI 19.1 การพัฒนาระบบการรับแจ้ง ปัญหาสินค้าจากผู้บริโภค และการรับคืนสินค้า	Data 19.1.1 มูลค่าสินค้ารับคืนจากลูกค้า โดยจำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/ กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	ไม่มี			สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจัดเก็บ

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ช่องทางสู่ตลาดโลก ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 28 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 15 รายการ และที่เหลือจำนวน 13 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ) (%)	VC1 :	VC2 :	VC3 :	VC4 :	VC5 :	VC6 :
		4 CSFs 5 KPIs	3 CSFs 4 KPIs	3 CSFs 6 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	5 CSFs 5 KPIs	2 CSFs 2 KPIs
1.รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (53.57%)	2	2	6	-	5	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	13 (46.43%)	4	2	1	3	1	2
รวม	28 (100%)	6	4	7	3	6	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้

ส่วนกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.1 มูลค่าการลงทุนของกิจการ จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 3.2.1 แหล่งที่มาของเงินทุน จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้านและรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 4.1.1 จำนวนกิจการที่ใช้ E-Commerce เป็นหนึ่งในช่องทางการตลาด จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้านและรายตลาด	- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.2 มูลค่าซื้อ-ขายผ่าน E-Commerce จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 5.1.1 มูลค่าวัตถุดิบต่อ ยอดขาย จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 5.2.1 ต้นทุนดำเนินการและ Logistic ต่อยอดขาย จำแนกตาม กลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 8.1.1 อัตราส่วนสินค้าคงคลัง ต่อยอดขาย จำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และ รายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 11.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้า ภายในประเทศจำแนกตามกลุ่ม ประเภท/พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และ รายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 11.1.2 ต้นทุนการส่งออก สินค้า จำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 12.1.1 ต้นทุนการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่ม แม่บ้านและรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 17.1.1 มูลค่าการโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ โดย จำแนกตามกลุ่มประเภท/พื้นที่/กลุ่ม แม่บ้านและรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 18.1.1 จำนวนฐานข้อมูลลูกค้า ของผู้ประกอบการ	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 19.1.1 มูลค่าสินค้านำเข้าคืนจาก ลูกค้า โดยจำแนกตามกลุ่มประเภท/ พื้นที่/กลุ่มแม่บ้าน และรายตลาด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด

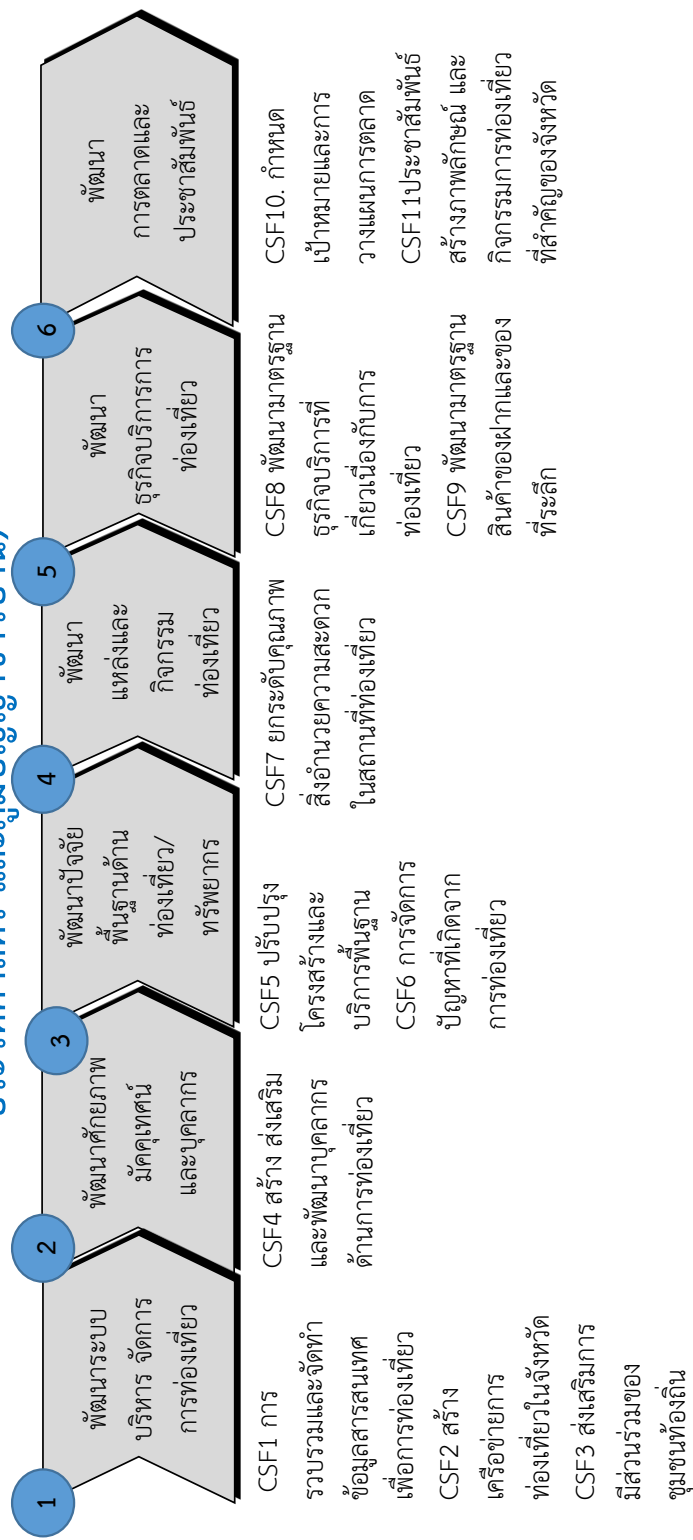
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด	เศรษฐกิจ => การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)
สรุปเหตุผลสนับสนุน - มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทั้งด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติหลายแห่ง และเดินทางสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มากนัก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ให้พระ เรียนรู้ ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

3.4.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 1. การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	KPI 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	Data 1.1.1 จำนวนจุดบริการด้านสารสนเทศให้แก่นักท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 1.1.2 จำนวนผู้เข้าชม Website ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	ไม่มี	ทะเบียน	รายเดือน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 1.1.3 จำนวนประเภทเอกสาร/สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เป็นข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 1.1.4 จำนวนโรงแรมในจังหวัดอ่างทองที่มีบริการห้องพักทาง internet	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
CSF 2. สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวในจังหวัด	KPI 2.1 จำนวนหน่วยงาน/ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	Data 2.1.1 จำนวนหน่วยงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ให้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 2.1.2 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัด - โรงแรม - บริษัททัวร์ - ร้านอาหาร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 2.2 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ที่ สนับสนุนกิจกรรมด้านการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 2.2.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมที่ สนับสนุนกิจกรรมด้านการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 2.3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา เที่ยวในจังหวัด	Data 2.3.1 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาว ไทยและชาวต่างประเทศ (ทั้งที่มาจาก/ผ่านทัวร์)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชนท้องถิ่น	KPI 3.1 จำนวนเครือข่ายการมีส่วน ร่วมของชุมชนท้องถิ่น	Data 3.1.1 จำนวนกลุ่ม/องค์กรใน ท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมใน การส่งเสริมการท่องเที่ยว	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 3.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 2 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์ และบุคลากร							
CSF 4. สร้าง ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 4.1.1. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 4.1.2 จำนวนแผนงาน/กิจกรรมในการฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 4.1.3 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวอาสาจากกลุ่มชุมชน/กลุ่มเยาวชนในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 5. ปรับปรุงโครงสร้างและ บริการพื้นฐาน เช่น ถนนไฟฟ้า ป้ายบอกทาง และสิ่งอำนวยความสะดวก	KPI 5.1 ร้อยละของโครงสร้างและ บริการพื้นฐานที่ได้รับการปรับปรุง	Data 5.1.1 จำนวนเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ทางหลวงชนบท	
		Data 5.1.2 จำนวนเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุง	มี	สำรวจ	รายปี	ทางหลวงชนบท	
		Data 5.1.3 จำนวนป้ายบอกทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 5.1.4 จำนวนนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 5.1.5 จำนวนเงินงบประมาณ สำหรับการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน เพื่อรองรับและ ส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 5.1.6 จำนวนโครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับ และส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 6. การจัดการปัญหาที่เกิด จากการท่องเที่ยว เช่น ขยะ สิ่งปฏิกูล และ มลภาวะ	KPI 6.1 ร้อยละของการจัดการปัญหา ที่เกิดจากการท่องเที่ยว เช่น ขยะ สิ่งปฏิกูล และมลภาวะ	Data 6.1.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ใน การดูแลจัดการปัญหา สิ่งแวดล้อมที่เกิดจาก การท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	
		Data 6.1.2 ปริมาณขยะจาก การท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 6.1.3 จำนวนจุดทิ้งขยะในแหล่งท่องเที่ยวต่อพื้นที่ท่องเที่ยว	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 7. ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว	KPI 7.1 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุง	Data 7.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
	KPI 7.2 ความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 7.2.1 จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 7.2.2 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 7.2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
VC 5 : พัฒนาศูนย์บริการการท่องเที่ยว							
CSF 8. พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่นร้านอาหาร	KPI 8.1 ร้อยละของร้านอาหาร / โรงแรมที่พักที่มีสุขลักษณะและความสะอาด	Data 8.1.1 จำนวนครั้งของการออกตรวจด้านสุขลักษณะความสะอาดปลอดภัยของร้านอาหาร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
		Data 8.1.2 จำนวนโรงแรม/ที่พักที่ได้รับการตรวจด้านสุขอนามัย	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	
		Data 8.1.3 จำนวนร้านอาหารที่ได้รับการตรวจด้านสุขอนามัยด้านอาหาร	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	
CSF 9. พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 9.1 ร้อยละของของการพัฒนา มาตรฐานสินค้าของฝากและ ของที่ระลึก	Data 9.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้มาตรฐาน/โดดเด่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง	
		Data 9.1.2 จำนวนแหล่ง/สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
		Data 9.1.3 รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
		Data 9.1.4 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 6 : พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์							
CSF 10. กำหนดเป้าหมายและการวางแผนการตลาด	KPI 10.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นต่อปี	Data 10.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 10.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
	KPI 10.2 ร้อยละของรายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นต่อปี	Data 10.2.1 รายได้จากแหล่งท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 10.2.2 ระยะเวลาพำนักลี้ภัยของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 10.2.3 ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
CSF 11. ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด	KPI 11.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของช่องทาง/ความถี่ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 11.1.1 จำนวนช่องทางที่เผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/กิจกรรมการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
		Data 11.1.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ศาสนาของจังหวัด ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 40 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 21 รายการ และที่เหลือจำนวน 19 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ) (%)	VC1 :	VC2 :	VC3 :	VC4 :	VC5 :	VC6 :
		3 CSFs 5 KPIs	1 CSFs 1 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	1 CSFs 2 KPIs	2 CSFs 2 KPIs	2 CSFs 3 KPIs
1.รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	21 (52.50%)	2	3	1	2	6	7
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3.รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	19 (47.50%)	8	-	8	2	1	-
รวม	40 (100%)	10	3	9	4	7	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้

ส่วนกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนจุดบริการด้านสารสนเทศให้แก่นักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.1.2 จำนวนผู้เข้าชม Website ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ให้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.3 จำนวนประเภทเอกสาร/สื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.1.4 จำนวนโรงแรมในจังหวัดอ่างทองที่มีบริการจองห้องพักทาง internet	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 2.1.1 จำนวนหน่วยงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 2.2.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมที่สนับสนุนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.1.1 จำนวนกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	ทางหลวงชนบท	
Data 5.1.3 จำนวนป้ายบอกทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 5.1.4 จำนวนห้องน้ำสะอาดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.1.5 จำนวนเงินงบประมาณสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 5.1.6 จำนวนโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนงบประมาณที่ใช้ในการดูแลจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยว	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 6.1.2 ปริมาณขยะจากการท่องเที่ยว	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1.3 จำนวนจุดทิ้งขยะในแหล่งท่องเที่ยวต่อพื้นที่ท่องเที่ยว	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 7.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 7.2.2 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 8.1.2 จำนวนโรงแรม/ที่พักที่ได้รับการตรวจด้านสุขอนามัย	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

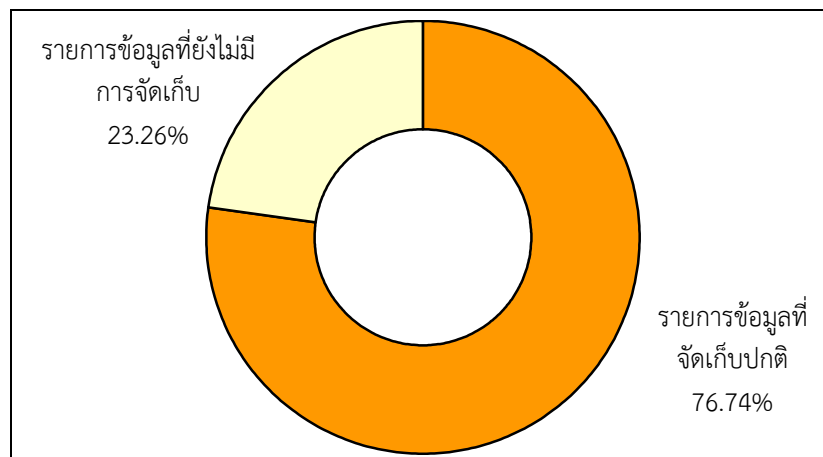
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผักปลอดภัย” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 43 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 33 รายการ คิดเป็นร้อยละ 76.74

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 23.26

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

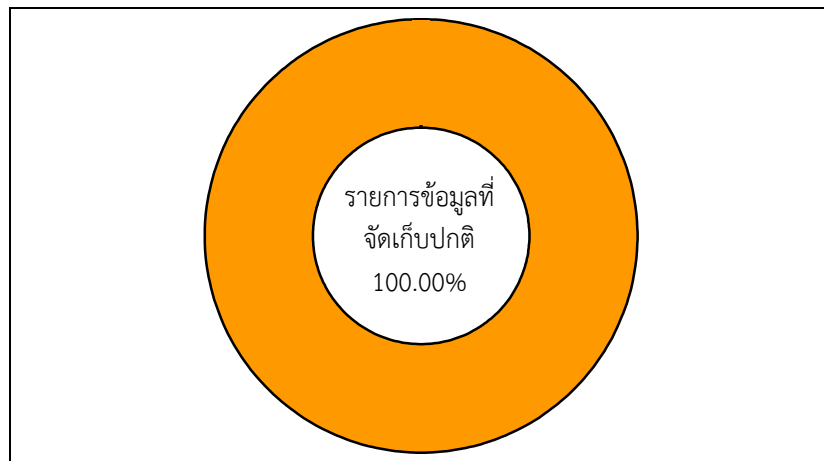

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่
โดยศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การพัฒนาเมืองน่าอยู่” มีรายการสถิติ
ทางการทั้งหมด 46 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 46 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100.00
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

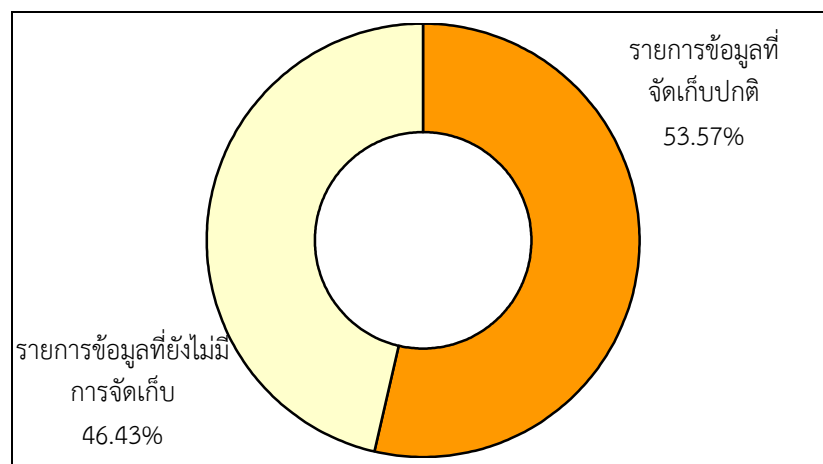

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมผลิตภัณฑ์อ่างทองสู่ตลาดโลก โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP (จักสาน และอาหาร)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 28 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 53.57

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 46.43

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

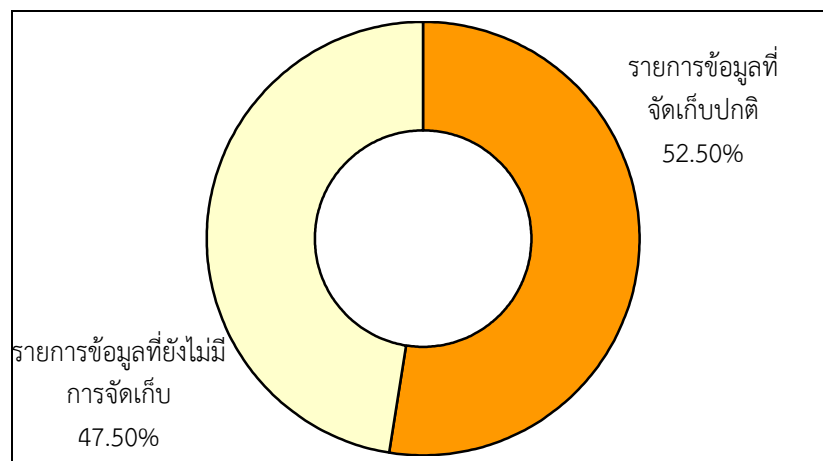
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวชุมชน วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ศาสนาของจังหวัด โดยศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ (ไหว้พระ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาชาวบ้าน)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 21 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.50

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.50

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสังคมตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นเจ้าภาพในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นนั้น การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภายในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บ ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ ของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

1.2 หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/ หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุก ระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน/สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ (ถูกต้อง และทันสมัย) ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดนั้น ข้อมูลควรที่จะต้องมีความหลากหลาย ทั้งเป็นข้อมูลในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการใน ครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณา เชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดหรือหน่วยงาน ที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและ ดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 24 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

[illegible]

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดอ่างทอง. (2556). แผนพัฒนาจังหวัด
อ่างทอง พ.ศ. 2558 – 2561.

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะ
ต้นแบบ”การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

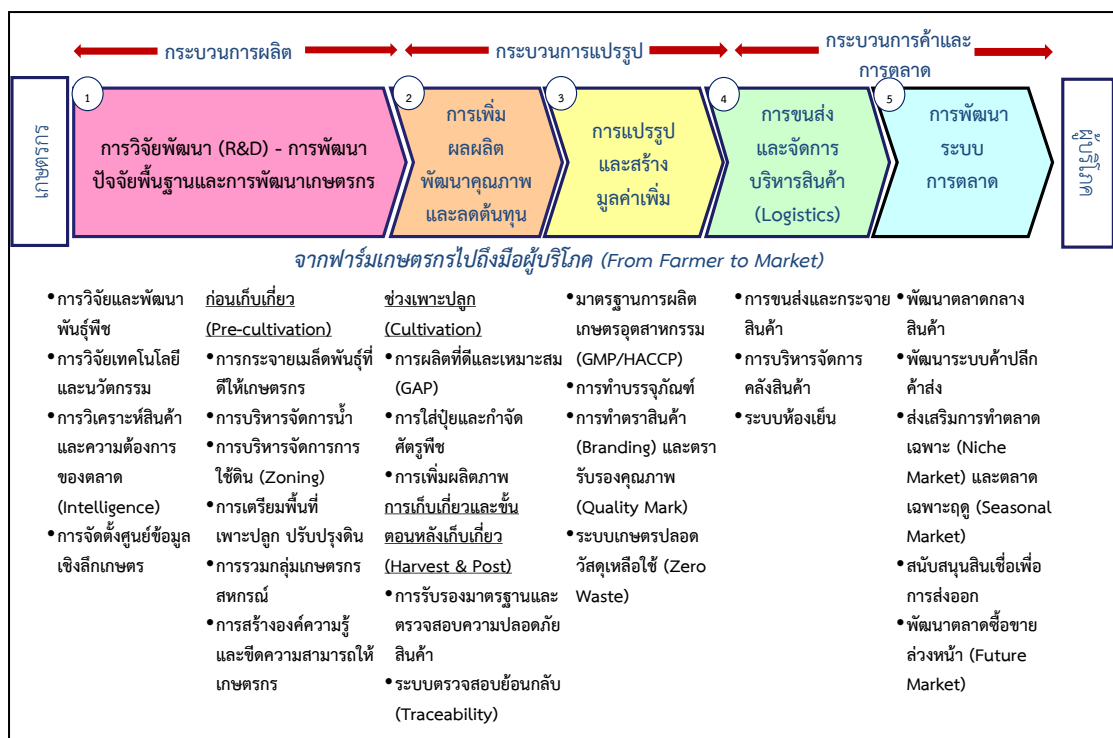
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกระบบน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

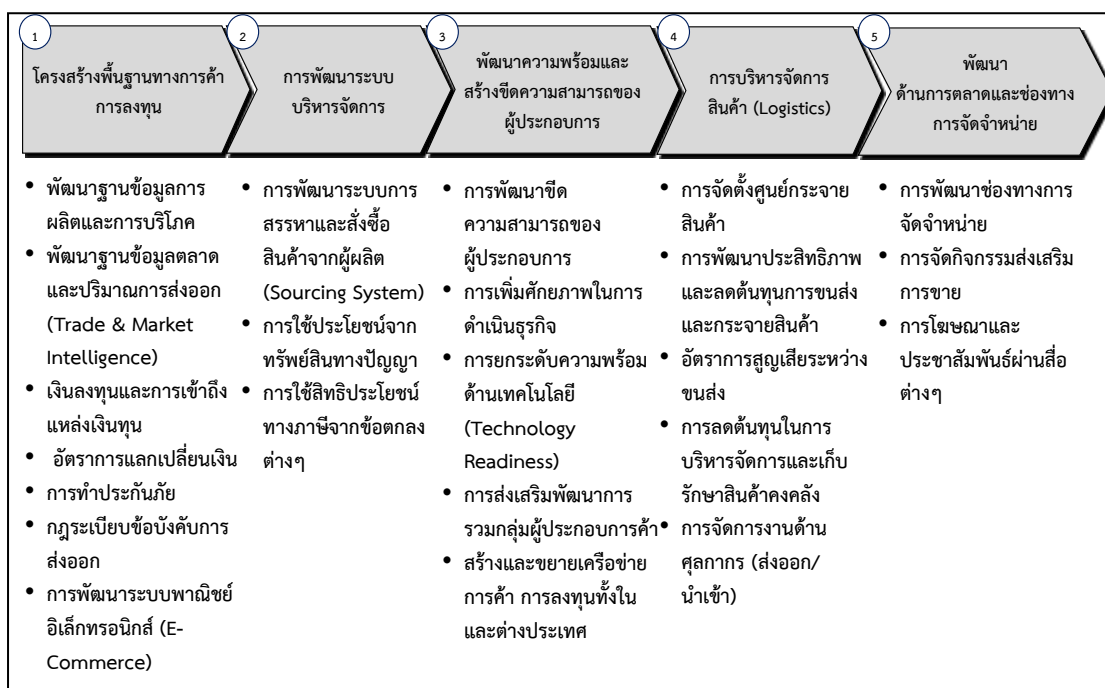
แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

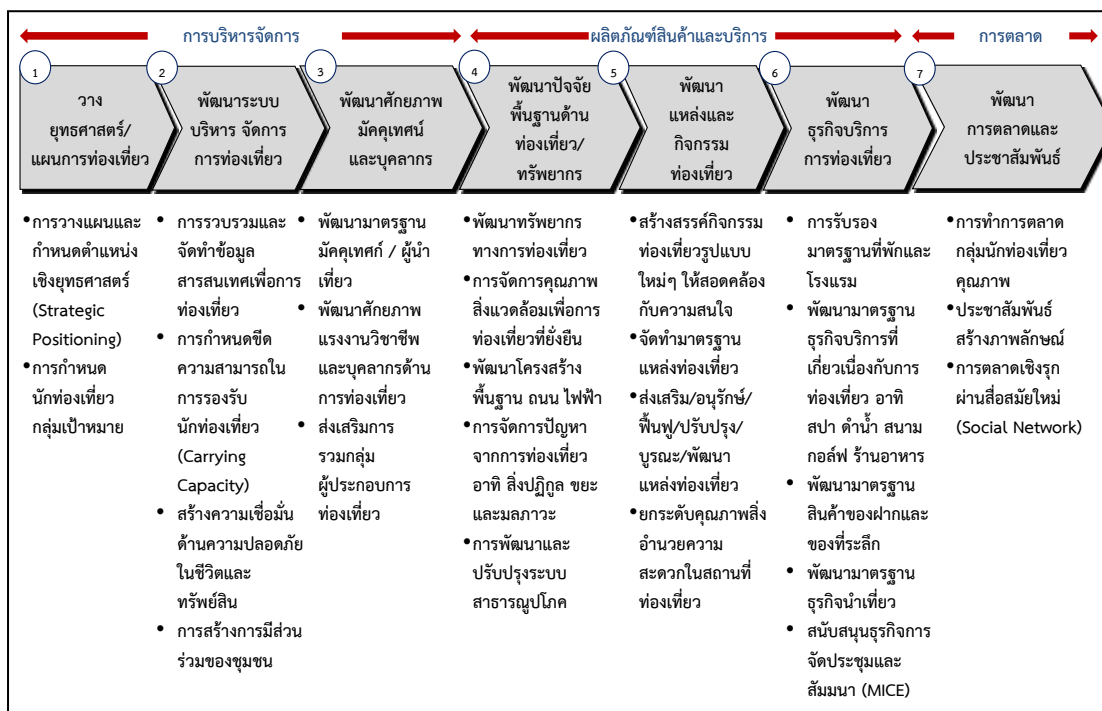
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

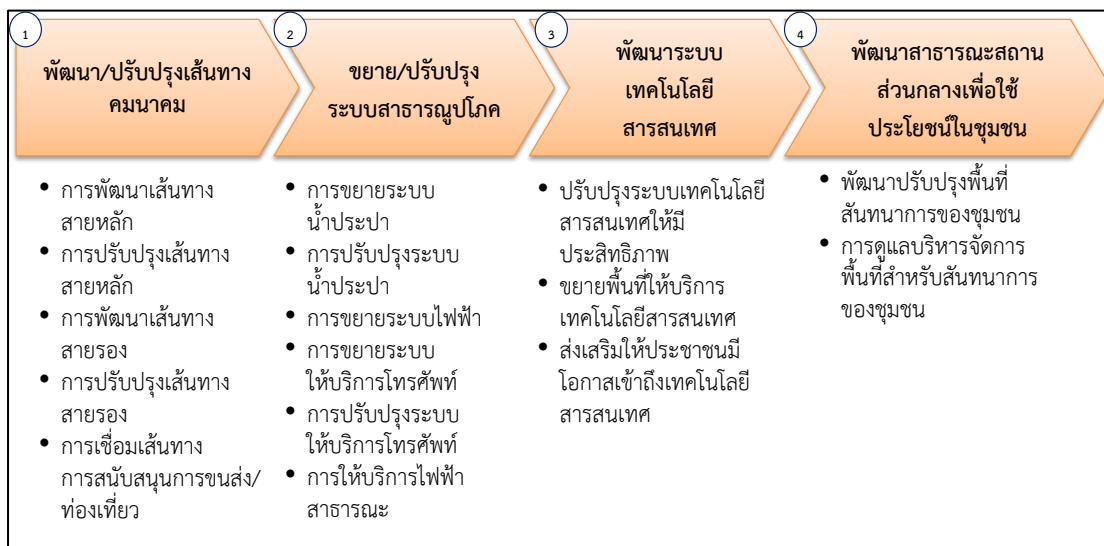
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

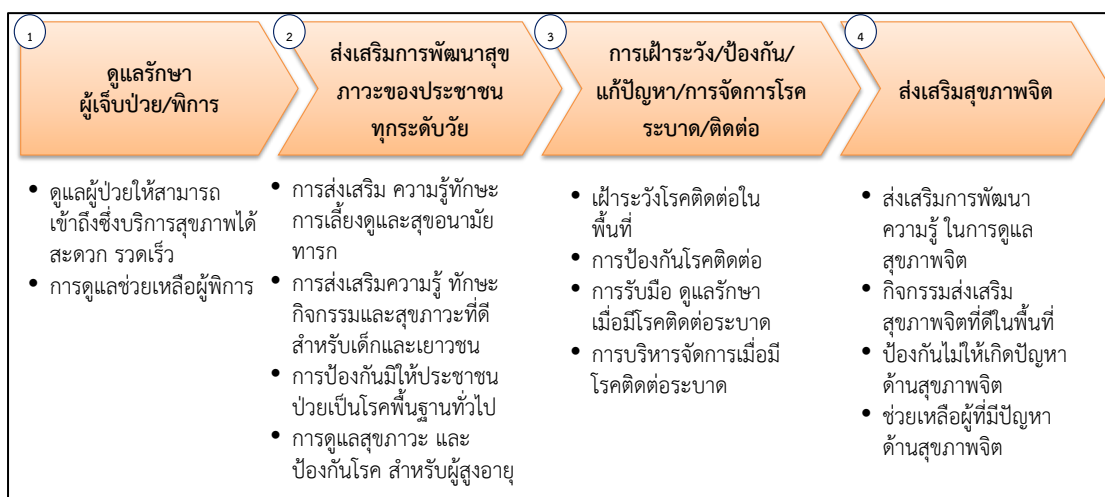
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

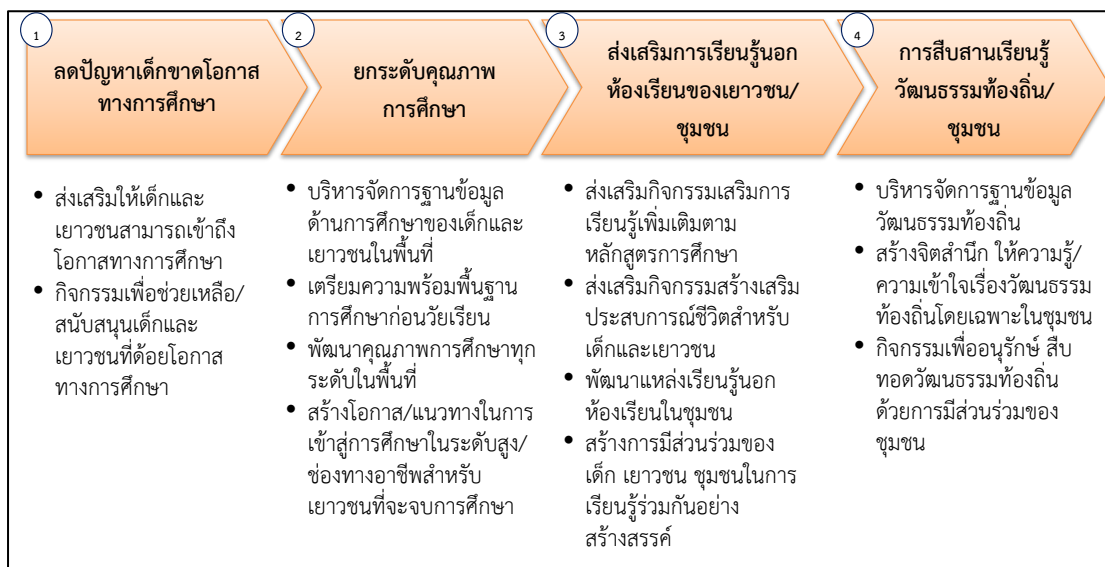
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

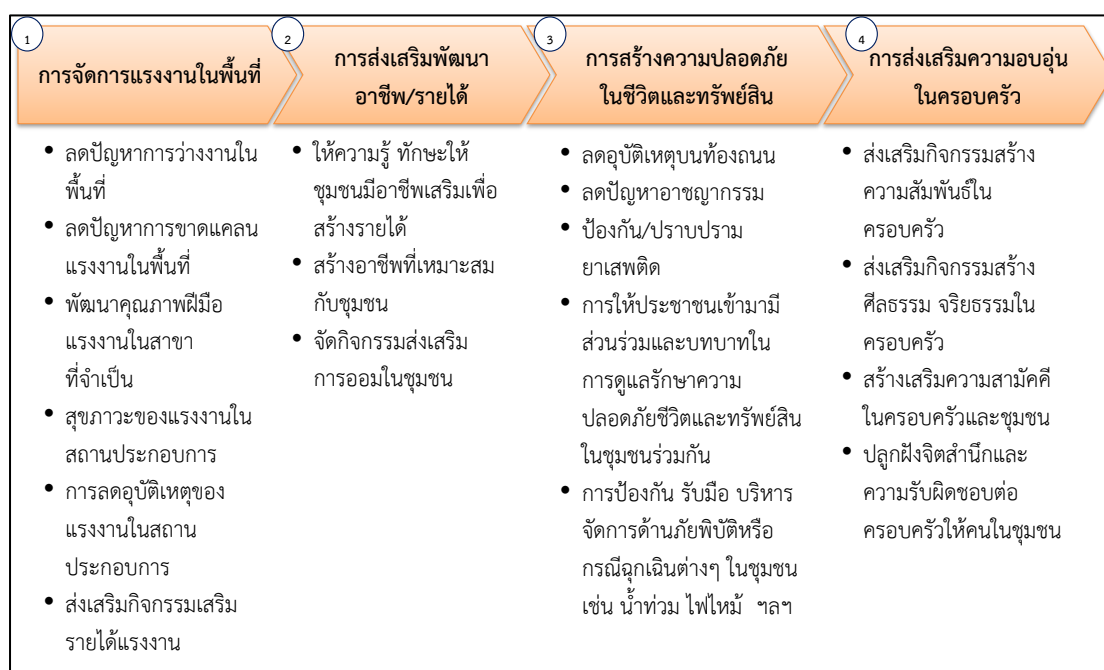
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

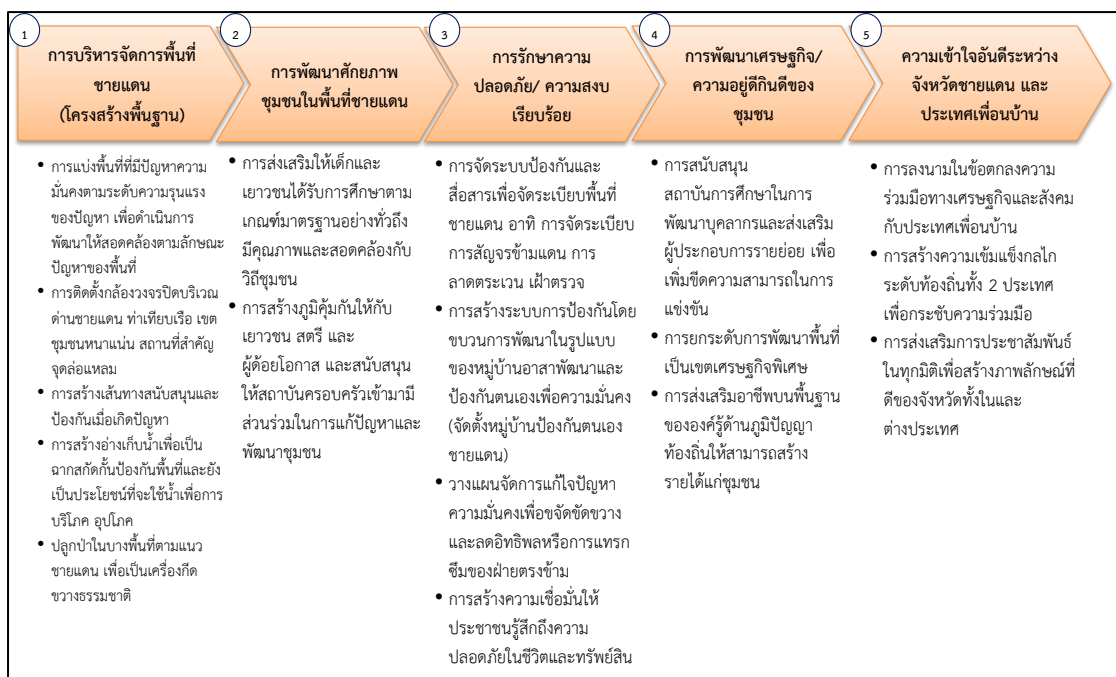
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

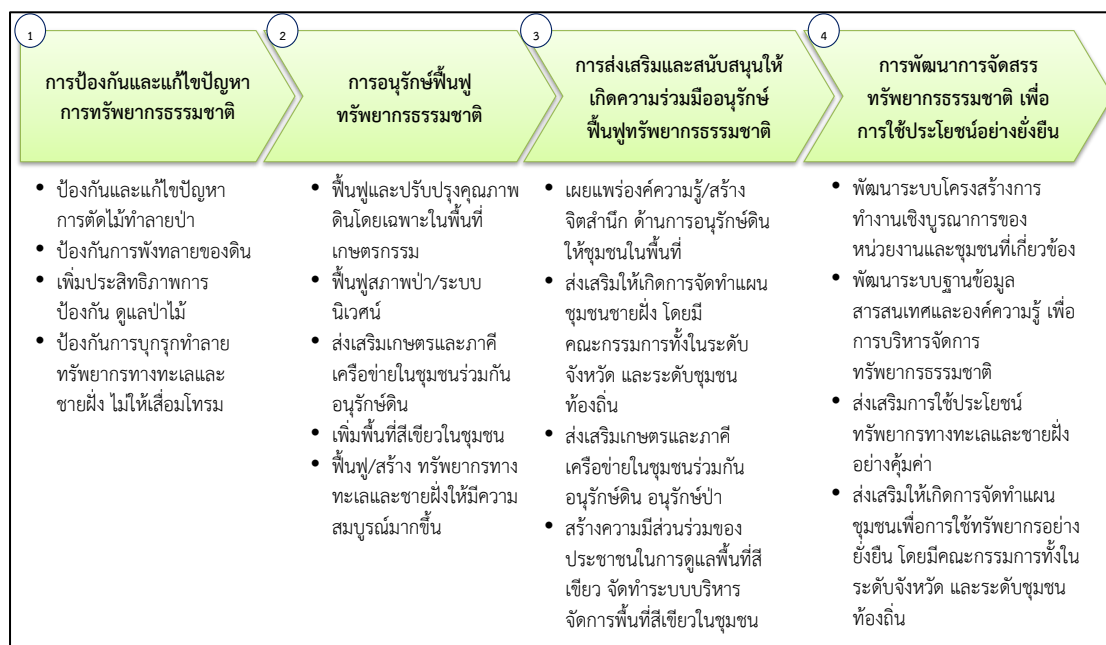
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

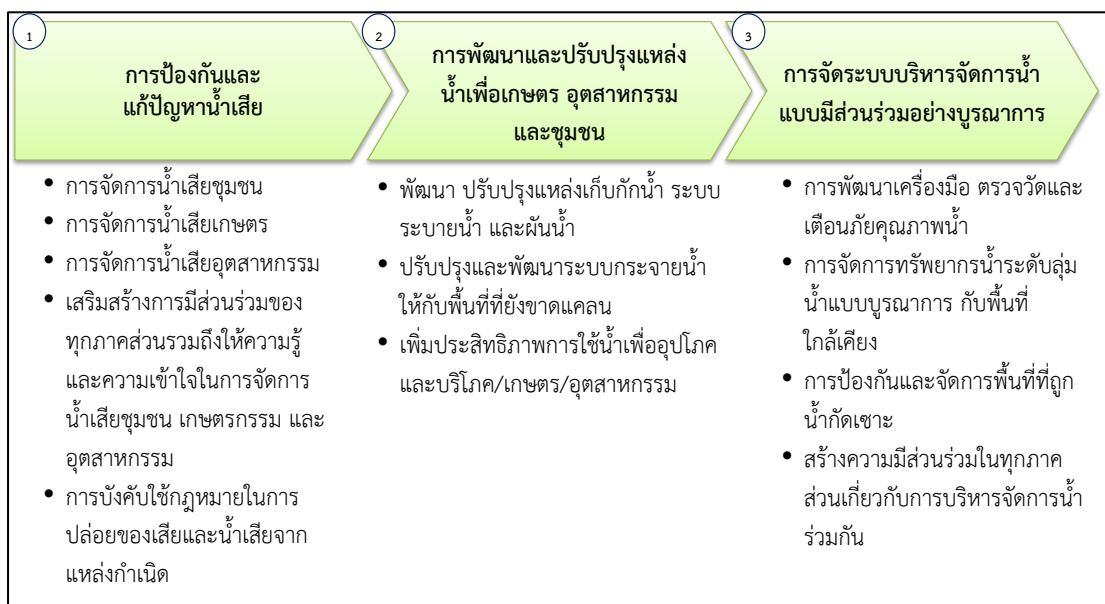
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

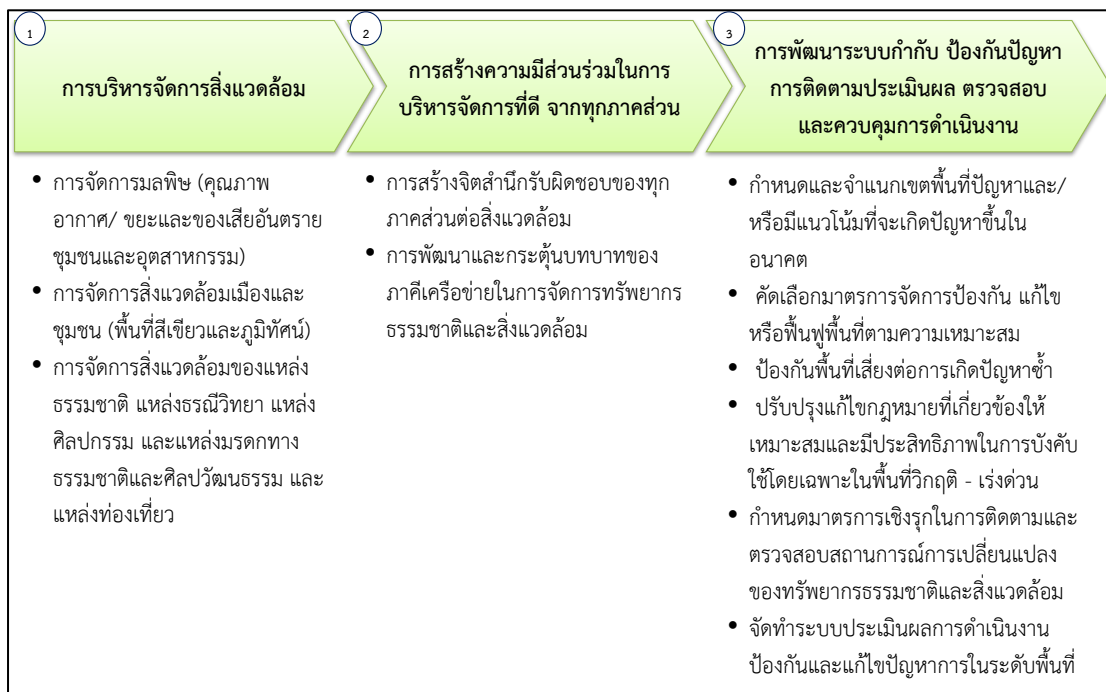
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ   ☐ ภาค   ☐ จังหวัด   ☐ อำเภอ   ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง   ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง   ☐ รายวัน   ☐ รายสัปดาห์   ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส   ☐ ราย 6 เดือน   ☐ รายปี   ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี   ☐ ราย 5 ปี   ☐ ราย 10 ปี   ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้   ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย   ☐ อังกฤษ   ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
    - ☐ .doc, docx   ☐ .xls, .xlsx   ☐ .csv   ☐ .pdf   ☐ .txt
    - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
    - ☐ Oracle   ☐ DB2   ☐ MS SQL   ☐ My SQL
    - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....
 กรม/หน่วยงาน : .....
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....
 ตำแหน่ง : .....
 โทรศัพท์ : .....
 โทรสาร : .....
 E-mail address : .....

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

